71STE JAARGANG No. 9078 — DONDERDAG 22 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Tekort van zes millioen op Curacaose begroting

Watervoorziening alleen door een kostbaar distillatie-procédé te redden

Willemstad. — Gezaghebber M.P. Gorsira heeft gisteren op de maandelijkse persconferentie duidelijke taal gesproken toen hij de begrotingspositie van het Eiland Curaçao aan een scherpe analyse onderwierp en daarbij constateerde dat op de begroting 1955 een geraamd tekort figureert van 6 millioen gulden. En nu zou een tekort, indien dit een incidenteel karakter droeg, geen aanleiding behoeven te zijn voor ernstige ongerustheid, maar wanneer de bewindsman in zijn analyse in mineur er onmiddellijk op laat volgen, dat hij er geen gat meer inziet, dat Curaçao min of meer tot een noodlijdend eiland dreigt te geraken, dan is het tijd om de zorgen niet te bagatelliseren. Er is gisteren zonder meer betoogd, dat er ten aanzien van de gewone dienst eenvoudig niet bezuinigd kàn worden. Op de kapitaalsdienst kan het ook al evenmin en het andere noodmiddel, verhoging der inkomsten door het heffen van belastingen is krachtens de vigerende bepalingen in de Eilandenregeling ook al niet mogelijk. En wanneer wij daar dan nog aan toevoegen, dat het Land een financiele "aanslag" beraamt op Curaçao om zichzelf aan meer inkomsten te helpen, dan ziet het beeld er droevig uit.

Middelb. Onderwijs drukt als loden last op budget

Belastingverhoging schept ongunstig klimaat

De simpel gestelde richtlijn: „de tering naar de nering zetten" is ook al niet houdbaar. Op beide elementen van deze richtlijn, zowel de tering als de nering, moet het financieel beleid zijn gericht en een krachtig gevoerd overheidsbeleid zal op zijn tijd in het algemeen belang, de nering doen toenemen, teneinde de overheidstaak behoorlijk te kunnen verzorgen en een begrotingsevenwicht te bereiken.

Niet rooskleurig

Gezaghebber M. P. Gorsira schetste de financiële toestand dan ook als niet rooskleurig, het middelbaar onderwijs drukt als een loodzware last op het Curaçaose budget en het verzoek van het eilandgebied Curaçao aan de Regering gericht om het M.O. weer terug te nemen, is ook niet voor inwilliging vatbaar, factoren dus, die het financieel tableau niet aantrekkelijker maken. En het ergste is, aldus gezaghebber Gorsira, dat het tekort, dat wij nu ramen op 6 millioen gulden, ieder jaar zal oplopen.

Om die 6 millioen weg te werken, kan de Raad beslissen om drastisch in de begroting te snoeien, teneinde de begroting sluitend te maken. In het tekort van 6 millioen zijn niet inbegrepen de vaste oververbinding, de bouw van een centraal bestuurskantoor en de bouw van een nijverheidsschool voor meisjes, welke dringend nodig is en krachtens de gelijkstelling van het onderwijs door het Bestuurscollege is toegezegd, dat zij komen zou.

Cijfers die spreken

Bezuinigen op de personeelsuitgaven is niet mogelijk, integendeel. De begroting 1955 laat zien, dat er ruim ƒ 800.000.— méér aan personeelsuitgaven zijn. Het accres van de Gewone Dienst en de Kapitaalsdienst samen schatte de Gezaghebber van Curaçao op ƒ 1 1/2 millioen jaarlijks. De totale ontvangsten voor 1955 worden geraamd op 21 1/2 millioen, de uitgaven op 18 1/2 millioen, dit levert dus een batig saldo op van 3 millioen, dat echter geheel geabsorbeerd wordt door de uitgaven op de Kapitaalsdienst, die op 9 millioen zijn geraamd, zodat het BC met een tekort van 6 millioen zit te kijken.

Het onderwijs

Ook de snel toenemende exploitatie-uitgaven van het onderwijs — samenhangende met de sterke bevolkingstoeneming en met de uitbreiding van het aantal scholen —, zal niet door het normale accres der inkomsten kunnen worden opgevangen.

(Ter illustratie diene, dat de exploitatielasten van het onderwijs op de begroting 1953 bijna ƒ 1.000.000.— hoger moesten werden geraamd dan op de begroting 1952 en voor 1955 weer 8 ton hoger dan in 1954.)

In dit verband wees de heer Gorsira op het feit, dat de vraag of de scholen niet intensiever gebruikt kunnen worden, om aldus de scholen bij wijze van spreken dubbel te benutten, weliswaar in studie is, doch dat de reacties op dit voornemen, aldus onze zegsman, allesbehalve gunstig te noemen zijn. De personeelskosten zijn ook niet te drukken, gaan wij de scholen intensiever gebruiken, dan moeten er méér leerkrachten komen. Als men meer dan 50% van het eilandbudget wordt opgeslokt door het onderwijs, dan betekent dit een zware last, het jaarlijks accres neemt jaarlijks toe en bedraagt voor 1955 toch ƒ 800.000.—.

De Kapitaalsdienst

Ten aanzien van de kapitaalsdienst merkte gezaghebber Gorsira op, dat deze ook hoge eisen stelt aan de begroting. Er is 1,8 millioen uitgetrokken voor wegenbouw en onderhoud der bestaande wegen. In dit bedrag ligt tevens verankerd een sociaal facet. Indien dit bedrag teruggenomen of drastisch teruggebracht wordt, dan impliceert zulks, dat er mensen bij DOW moeten worden ontslagen. Hierdoor wordt het werkeloosheidprobleem accuut.

De capaciteit van de outillage en bezetting van de wegenbouw-afdeling van de Dienst van Openbare Werken kan niet straffeloos worden ingekrompen.

De haveningang

De verbetering van de haveningang zal meer dan 2 millioen vergen, als eerste termijn is voor 1955 een bedrag van 1 millioen opgebracht. Over de noodzaak van de verbetering van de haveningang, de slokdarm, waardoor de welvaart naar binnen golft, is breedvoerig van gedachten gewisseld. Maar de economische positie van Curaçao is nu eenmaal nauw verbonden met zijn haven, in casu een gegarandeerde veilige invaart. De gezaghebber kon geen exacte gegevens verstrekken m.b.t. de totale kosten, die het haveningang-probleem met zich zal medebrengen. In dit verband wacht het Bestuurscollege het rapport af van ir Schijf, die op uitnodiging van het Eilandgebied Curaçao een bezoek bracht om terzake de moeilijkheden te bestuderen.

Ook de uitbreiding van de Telefoondienst staat op de begroting 1955 geboekt voor een bedrag van ƒ 175.000.—. De resultaten van dit bedrijf zijn van dien aard, dat deze investatie verantwoord is, het communicatie-systeem breidt zich meer en meer uit.

Het onderwijs vordert ƒ 850.000.— aan nieuwe scholenbouw, in dit bedrag is, gelijk reeds gemeld, niet inbegrepen de R.K. Nijverheidsschool voor meisjes, om nog maar niet te spreken van de GLOA-scholen, enz.

Geen water

Ook ten aanzien van het waterprobleem liet de gezaghebber zich in mineur uit. De situatie is onhoudbaar geworden, indien men niet overgaat tot een goedkoper procedé, dan hebben wij binnen drie jaar geen water meer. Momenteel is er een water-tekort. Van de CPIM moet water gekocht worden om de tekorten aan te vullen.

Reeds is aan de Raad een bedrag van ƒ 70.000.— gevraagd voor de aankoop van water. Het nieuwe procedé betekent een investatie van 9 millioen gulden. Als eerste termijn is op de 1955 begroting [illegible] millioen opgebracht teneinde een begin te maken met deze nieuwe constructie. Met de andere normale kapitaalsuitgaven paraisseert de DWV met totaal 3,2 millioen op de begroting.

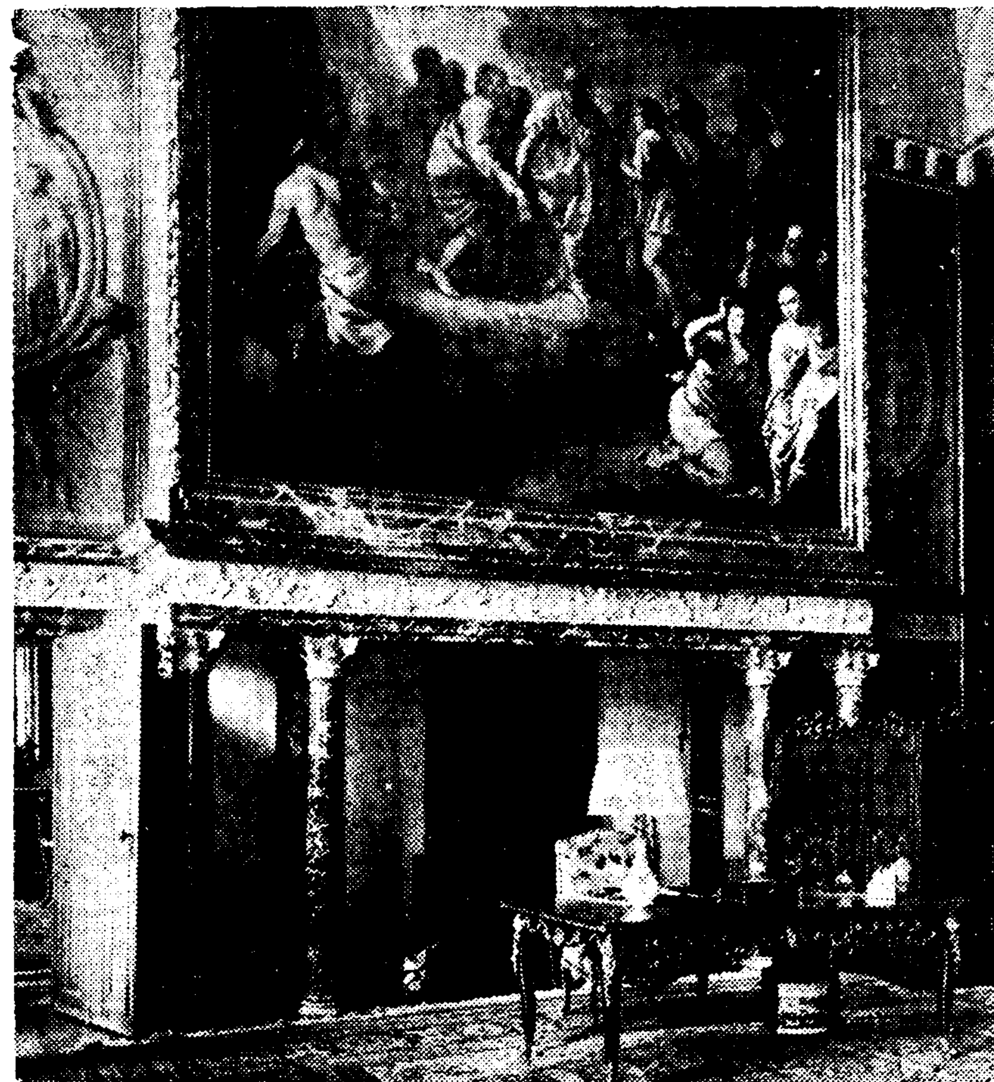
De voordelen van het nieuwe procedé zijn, dat de productie goedkoper wordt, de prijs per eenheid wordt dus lager, waardoor bij een grotere distributie meer opbrengsten worden verkregen en zodoende na jaren de investatie ad negen millioen gulden zichzelf wel lonend maakt. Maar, aldus Gezaghebber Gorsira, die negen millioen moet toch maar eerst op tafel komen.

Dan wees gezaghebber M. P. Gorsira nog op noodzakelijke voorzieningen, die getroffen moeten worden i.v.m. het Murlock Houwerplan, een en ander is uitgewerkt in een indrukwekkend 10-jarenplan, waarvan de uitwerking niet eens op de begroting paraisseert, wel zijn ƒ 140.000.— geraamd voor de bouw van twee gezondheidscentra in de buitendistricten, tevens stellen zware eisen de sociale voorzieningen en onderstanden, geestelijke volksgezondheid, verzorging ouden van dagen, betere sociale voorzieningen voor de arbeiders, enz.

Lenen of niet?

Waar bezuiniging naar het woord van gezaghebber Gorsira niet wel mogelijk is, blijft over het afsluiten van leningen om de tekorten te dekken en anderzijds het verwerven van meer inkomsten (belastingen).

(Vervolg op pagina 2)

President Coty van Frankrijk brengt momenteel een staatsiebezoek aan Nederland. Hierboven het vertrek in het Koninklijk paleis op de Dam te Amsterdam, waar de President tijdens zijn bezoek aan de hoofdstad verblijft.

President Coty in Nederland

Schiphol. — Gisteren zijn President Coty van Frankrijk en diens echtgenote alhier voor een staatsiebezoek aan Nederland aangekomen. Zij werden op het vliegveld hartelijk begroet door H.M. koningin Juliana en Z.K.H. prins Bernhard.

Op hun tocht naar het Paleis op de Dam werden zij door een grote menigte enthousiast toegewuifd. Gistermiddag gebruikten zij het noenmaal in het paleis op de Dam, waaraan mede aanzaten de prinsessen Wilhelmina, Beatrix en Irene.

Op het programma stonden gisteren nog een kranslegging bij het nationaal monument, een ontvangst van het corps diplomatique, een bezoek aan het Institut Français, een galadiner in de Burgerzaal en tenslotte een watercorso en een groots vuurwerk in de Amsterdamse haven, het grootste dat Nederland ooit heeft gezien.

Dr. Riemens heden naar Brazilië

's-Gravenhage. — Heden vertrekt Z. Exc. dr. H. Riemens, gezant in algemene dienst, die onlangs werd gedetacheerd bij het directoraat-generaal voor de buitenlandse economische betrekkingen van het ministerie voor economische zaken, voor een kort bezoek, naar Brazilië, teneinde zich te oriënteren over de handelsbetrekkingen tussen beide landen en de moeilijkheden, die zich in het wederzijds verkeer voordoen.

Marie Dionne uit het klooster getreden

Montreal. — Marie Dionne, een van de meisjes van de bekende Dionne-vijfling, is na negen maanden in een klooster te hebben doorgebracht, weer uitgetreden. Zij heeft haar besluit genomen om gezondheidsredenen.

Marie Dionne is op 3 November 1953 als soeur Marie-Rachel ingetreden bij de Dienaressen van het Allerheiligste Sacrament. Op 24 Mei werd zij als novice aangenomen.

Drie deskundigen pleiten voor hotel „El Curacao"

Roll: betere plaats voor hotel is er niet!

Willemstad. — „Op mij rust de aangename plicht U hedenmiddag van harte welkom te heten", aldus Gedeputeerde C.D. Kroon gistermiddag in de Club Curaçao, waar de toekomstige aandeelhouders van het hotel „El Curaçao" bijeen waren gekomen om vragen te stellen aan de deskundigen, de heren Sylvester J. Roll, Vice-President van de I.H.C. en J. Salerno, architect van de I.H.C. In de agenda heeft men kunnen lezen, wat het doel van deze bijeenkomst is, aldus de Gedeputeerde Kroon, die vervolgens in het Engels de heren Roll en Salerno en in het Spaans de heer Mario Belloso welkom heette.

De voorzitter van het petit comité, de heer Norman Chumaceiro, richtte hierna het woord tot de aanwezigen waarbij hij er op aandrong om met zo veel mogelijk vragen te komen, daar nu de kans daar is dat deze terzake kundig beantwoord worden. De heer Chumaceiro is van mening dat hetgeen hij reeds eerder verkondigde, het gehele plan eerst goed voorbereid moet zijn voordat met de bouw van het hotel begonnen wordt. Spreker vergeleek het Waterfortplan met de bestijging van de Mount Everest, die van te voren gedurende een jaar lang „gepland" is voordat men de berg beklom.

Spreker verklaarde, dat wanneer hij volgende maand naar Nederland vertrekt, hij daar eveneens kapitaal bij elkaar zal zien te krijgen, voornamelijk van die maatschappijen, die hier hun kantoren hebben. Norman Chumaceiro schatte dat de 6.000.000.— gulden reeds bij elkaar is, de resterende twee ton wil hij van de Nederlandse maatschappijen betrekken. Het is echter beter, indien Curaçao meer eigen kapitaal zou inbrengen, aldus spreker, daarom zijn er nog steeds medewerkers bezig om meer andeelhouders te krijgen.

Spreker meende het te moeten betreuren, dat hij reeds zo vroeg de exploitatie-cijfers heeft moeten publiceren, hij acht deze namelijk nog steeds niet secuur genoeg. Genoemde cijfers wilde spreker nog beter bestudeerd zien.

Gistermorgen is de heer Chumaceiro met de beide deskundigen van de Intercontinental Hotel Corp. het Waterfort nogmaals gaan bekijken. Het uitzicht vanaf de muur van het fort noemde spreker, prachtig. De deskundigen, die bij de bouw van het hotel helpen, hun grote ervaring op het gebied van het hotelwezen, staan borg voor het welslagen van de onderneming, aldus spr. De huur van de grond in het Waterfort, Fl. 44.000 per jaar is aan de hoge kant, maar dit is dan ook de maximum prijs. Dit mag geen moeilijkheid zijn. Spreker verklaarde met de Gezaghebber over deze kwestie te hebben gesproken en ofschoon deze niets kon beslissen kan de Gezaghebber de bezwaren tegen deze hoge huursom delen. Spreker accentueerde nogmaals de stelling n.l. dat hij zijn stem niet geeft aan de bouw van het hotel, indien het duurder blijkt te zijn dan tevoren is berekend.

De heer Mario Belloso, directeur van het hotel „Del Lago" in Maracaibo en lid van de Senaat van de Republiek Venezuela verklaarde direct, dat hij enthousiast is over het hotel „El Curacao". Spreker zeide geen onbekende van Curaçao te zijn. Nergens vindt men een zo'n ideale plaats voor een hotel, aldus spreker. En het is dan ook met het grootste plezier dat spreker zijn volledige medewerking en steun toezegt aan de bouw van het hotel.

Curaçao heeft volgens de hoteldirecteur veel te bieden. Een vrije haven, goed van artikelen voorziene winkels etc. het zijn allemaal aantrekkelijkheden voor de toerist. Willemstad wordt een centrum van activiteit, wanneer het hotel gereed is. Typerend is de uitspraak van de Senator, dat wanneer hetzelfde hotel op een andere plaats op Curaçao wordt gebouwd, de interesse van het buitenland voor Curaçao zal verdwijnen. Maar Curaçao kan toeristen trekken. Spreker noemde als voorbeeld Panama.

Ook de heer Belloso was onder de indruk gekomen van het prachtige uitzicht vanaf de fortmuren. Dit was hem namelijk onbekend tot op gistermorgen, toen hij voor het eerst binnen de muren van het fort kwam. Spreker verklaarde zijn toehoorders, dat de handelaren, de toekomstige aandeelhouders het slagen van de (op te richten) hotelmaatschappij zelf in handen hebben. Woorden van waardering richtte spreker tot de architect, de heer Salerno, ook achtte hij de medewerking, die men ondervindt van het Bestuurscollege van grote waarde.

De volgende spreker was de heer Sylvester Roll, de vice-president van de I.H.C. Deze sloot zich geheel bij de woorden van Mario Belloso aan. Spreker ging vervolgens in op de verschillende manieren van het brengen van toeristen naar Curaçao. Hierbij noemde hij de zg. Flying House Party's. Er bestaat namelijk in de U.S. een „Resort Airline". Deze matschappij brengt tegelijk vijftig toeristen naar een plaats b.v. Cuba, laat hen hier achter, vliegt naar een andere plats met weer vijftig mensen en haalt later de eerste vijftig passagiers op die weer naar een verdere plaats worden gevlogen. En ze heeft deze maatschappij vele vliegtuigen die regelmatig heen en weer vliegen, steeds met vijftig toeristen tegelijk. Deze Airline wilde ook reeds lange tijd Curaçao aandoen, doordat echter de vijftig passagiers hier niet ondergebracht konden worden, is het steeds afgeketst.

De heer Roll deed verder nog een belangrijke mededeling, namelijk dat er een congres gehouden wordt in Amerika waarin het voorstel besproken wordt om de vergunning van in te voeren goederen van Toeristen tot een bedrag van vijfhonderd dollars tot achthonderd, ja, misschien zelfs tot duizend dollar te verhogen. Dit betekent dus dat de toeristen meer kunnen kopen tijdens hun reis. Spreker hoopte verder, dat het bouwen van hotel „El Curaçao" door gaat, daar het een belangrijke plaats is, het hotel komt in een shopping-center waardoor het veel aantrekkelijker wordt. Hij gaf toe, dat de zoute lucht een probleem is, maar toch was hij optimistisch gestemd. „We have faced this before", was zijn commentaar. Hotel „The Princess" op Bermuda bijvoorbeeld ligt geheel in het water, op een soort schiereiland. Hier heeft men o.a. ook volop de gelegenheid genad om het aantastende zout te bestrijden..

Vragen

Van de gelegenheid om vragen te stellen werd druk gebruik gemaakt. Architect Ben Smit hield een lang betoog over de vraag, waarom het hotel zo laag is gebouwd, beter had men het hoger opgetrokken. De heer Salerno bracht hiertegen in, dat het model zo ontworpen is, dat aan eventuele latere problemen het hoofd kan worden geboden.

(Vervolg op pagina 5)

Hemingway onderscheiden

Havana. — De Amerikaanse schrijver Ernest Hemingway is onderscheiden met de orde van Carlos Manuel de Cespedes, een hoge Cubaanse onderscheiding.

De onderscheiding werd hem uitgereikt door de onder-staatssecretaris Gonzalo Guell.

PROCUREUR GENERAAL NAAR NOORD AMERIKA

Willemstad. — Mr. J.A.J. Ellis, procureur-generaal, is naar Noord Amerika vertrokken. Nar verluidt houdt zijn reis verband met juridische kwesties, i.v.m. de zetelverplaatsingen.

Mr. Bondam treedt gedurende de afwezigheid van mr. Ellis op als procureur-generaal.

Londen. — Een vrouwelijke postbode in Leningrad, die sedert 1917 drie millioen brieven heeft besteld en hierbij 190.000 km heeft gelopen, is de Orde van Lenin toegekend, aldus meldde radio-Moskou.

13e Tour-etappe voor Debruyne (B)

Wagtmans en Nolten blijven candidaten voor gele trui

Toulouse. — De dertiende etappe van de Tour de France van Luchon naar Toulouse over 203 km. werd gewonnen door de Belg Debruyne in 5 uur 19 min. 13 sec. Tweede werd de Fransman Privat, derde de Fransman Stablinkski, beiden in dezelfde tijd; 4e de Fransman Dacquay; 5e de Fransman Bergaud; 6e de Fransman Mirando; 7e de Fransman Dotto; 8ste de Spanjaard Alomar, allen in dezelfde tijd; 9e de Fransman Darrigade; 10 Kubler; 11e de Belg Ockers; 12e Faanhof; 13e de Fransman Forlini; 16e Van Est, allen in dezelfde tijd van 5 uur 24 min. 15 seconden; 18e ex aequo een groot peloton met o.a. Bobet, Nolten, Suykerbuyck, Van Breenen, Voorting, Wagtmans, Schaer en Bauvin.

Bauvin behoudt de gele trui.

In het algemeen klassement staat Bauvin nummer 1 met 76 uur 19 min. 29 seconden; 2. Bobet met 76 uur. 23 min. 21 sec.; 3. Schaer; 4 Kubler; 5. Wagtmans; 6. Mallejac; 7. Nolten; 8. Ockers; 9. Dotto; 10. Mahe; 21. Wim van Est; 24. Voorting; 29. Van Breenen; 52. Faanhof; 75. Suykerbuyck.

Het algemeen ploegenklassement luidt: 1. Zwitserland; 2. Nederland; 3. België; 4. Frankrijk.

De Zwitser Koblet heeft opgegeven.

Hoe staat het met de Tour?

ETAPPE-WINNAAR	GELE TRUI
1e etappe: Wagtmans (Ned.)	Wagtmans (Ned).
2e etappe: Bobet (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
3e etappe: Dussault (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
4e etappe: Wim van Est (Ned.)	Bobet (Frankrijk)
5e etappe: Kubler (Zwitserl.)	Bobet (Frankrijk)
6e etappe: Forlini (Fr. Regionaal)	Bobet (Frankrijk)
7e etappe: Vivier (Fr. ZW.)	Bobet (Frankrijk)
8e etappe: Debruyne (B)	Wagtmans (Ned.)
9e etappe: Henk Faanhof (Ned.)	Wagtmans (Ned.)
10e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Wagtmans (Ned.)
11e etappe: Ockers (België)	Wagtmans (Ned.)
12e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Bauvin (Fr. N.O.C.)
13e etappe: De Bruyne (B)	Bauvin (Fr. N.O.C.)

Recht tot het Hart

— De gehele wereld gaat opzij om de man te laten passeren, die weet waar hij heen wil.

Het sportgebeuren waarop heel Curacao nu al wekenlang wacht, is de dubbele voetbal-ontmoeting

Curacao - Nederland

DE „AMIGOE" - SPORTVERSLAGGEVERS **Ad Jansen en Gustave de Jongh** zullen in het Rifstadion dit uniek sport-evenement voor onze lezers in uitgebreide verslagen en reportages vastleggen.

Om de „Amigoe"-abonnés echter nog nauwer bij de komende gebeurtenissen in het Curaçaose sportpaleis te betrekken, zal ons blad traditiegetrouw opnieuw

een prijsvraag

uitschrijven. Men behoeft daarvoor slechts de uitslag van de beide wedstrijden te raden en die op onderstaand formulier in te vullen. Eenvoudiger kan het al niet.

Inzendingen moeten in het bezit van de „Amigoe"-sportredactie zijn uiterlijk a.s. Zaterdagmiddag om 12 uur. Later ontvangen inzendingen dingen niet mee naar de prijzen. Bij meer goede inzendingen beslist het lot.

De prijzen zijn:

1e prijs: f. 50.--
2e prijs: f. 25.--
3e prijs: f. 15.--
4e prijs: f. 10.--

FORMULIER

(Aan de Sportredactie van de „Amigoe di Curacao")

Mijn voorspelling omtrent de komende wedstrijden tussen het Curaçaos en het Nederlands Elftal luidt:

Zondag 25 Juli: CURACAO — NEDERLAND: ...... — ......

Donderdag 29 Juli: CURACAO — NEDERLAND: ...... — ......

Naam: ....

Adres: ....

Persconferentie Bestuurscollege

Leningen uit den boze

(Vervolg van pagina 1)

Ten aanzien van de kwestie of er al of niet geleend moet worden, was gezaghebber Gorsira van mening, dat men zo min mogelijk moet lenen.

Het is ontoelaatbaar lasten in verband met voorzieningen, die thans moeten worden getroffen, te verschuiven naar de toekomst. In de toekomst immers zullen ook kapitaalsuitgaven moeten worden gedaan wegens vervanging en vernieuwing van thans bestaande objecten, terwijl bovendien de normale groei en ontwikkeling van het eilandgebied en zijn inwonertal ook ten aanzien van kapitaalsuitgaven hun eisen stellen.

Bovendien gaat -- zoals de historie laat zien -- deze groei en ontwikkeling steeds gepaard niet alleen met uitbouw van bestaande voorzieningen, maar worden aan het verzorgingsterrein van de overheid steeds nieuwe zaken ter verzorging toegevoegd. Ook in de toekomst zullen derhalve kapitaalsuitgaven noodzakelijk blijven voorkomen, en het zou van een kortzichtige politiek getuigen thans te lenen, als gevolg waarvan het budget in de toekomst niet alleen wordt belast met de kosten van dán uit te voeren kapitaalwerken, doch bovendien nog met zware rentelasten, verband houdende met in het verleden tot stand gebrachte werken.

De accumulatie van afschrijvings- (aflossings-) lasten en rente zou, indien het stelsel van lenen voor kapitaalsuitgaven zou worden aanvaard, geleidelijk aan voeren tot een hoge — steeds toenemende — last op de begroting, die veel hoger is dan de last, die bij het stelsel dat tot nu toe is gevolgd, telkenjare wegens kapitaalsuitgaven op de begroting wordt gelegd.

Niet verantwoord

De heer Gorsira was dan ook de mening toegedaan, dat, nu in de Antillen het lenen voor kapitaalsuitgaven in het algemeen niet is geïntroduceerd, het onverantwoord zou zijn met deze financiële politiek te breken. De Antillen verkeren in de ongunstige positie, dat de periode waarin men meende — overigens ten onrechte —, dat door lenen een juiste verdeling van lasten over heden en toekomst wordt verkregen, kan worden overgeslagen; zij mogen thans de gelegenheid niet laten voorbijgaan de moderne inzichten omtrent „planning spending" in toepassing te brengen, waarbij door wetenschappelijke planning een gelijkmatige belasting van het budget (gelijkmatig toenemend met de groei van bevolking en het nationaal inkomen) — ook voor wat betreft de kapitaalsuitgaven — kan worden verkregen.

Daarenboven moge worden bedacht, dat in de beperkte omvang van de nationale economie der Nederlandse Antillen en haar grote mate van afhankelijkheid van en bindingen met de economie in het buitenland, het overheidsbudget der Nederlandse Antillen, — en daarmede ook het probleem der overheidsleningen — een totaal ander positie ineemt t.a.v. het economisch leven van het eigen land, dan in grotere landen, die min of meer een eigen zelfstandige economische politiek kunnen voeren, zodat vergelijking met het buitenland in het geheel niet opgaat. Tenslotte vormt ook de eenzijdige en daardoor enigermate wankele economische basis der Nederlandse Antillen een factor, die het verschuiven van lasten naar de toekomst ontoelaatbaar maakt.

Meer inkomsten?

'n Ander middel om de budgetaire balans van Curacao in evenwicht te brengen zou gevonden kunnen worden in het zoeken naar meer inkomsten, in casu het creëren van nieuwe belastingen, dan wel de bestaande belastingen te verhogen.

In dit verband wees de heer Gorsira op het destijds door het BG gedane voorstel om vermakelijkheidsbelasting te heffen. Het verzet uit de Raad was zó heftig, dat deze belasting sneuvelde. De opbrengst van bedoelde belasting zou toch geen oplossing hebben kunnen bieden in de problemen tekorten, die een permanent karakter dreigen aan te nemen.

Maar hier staat de Eilandenregeling het Bestuurscollege in de weg, aangezien de Eilandenregeling het eiland Curacao geen financiele zelfstandigheid verleent en het eilandgebied geen bevoegdheden heeft die zouden kunnen leiden tot toeneming der middelen van enige betekenis.

Weliswaar is in artikel 2 van de Eilandenregeling een limitatieve opsomming neergelegd van de belastingen waarvan de heffing door het land wordt geregeld, maar in feite bestrijkt deze limitatieve opsomming het overgrote deel van de potentiele belastingruimte.

Ook in feite is de belastingheffing aldus geregeld, dat althans voor Curacao, een zelfstandige verzorging der eigen aangelegenheden binnen het raam der beschikbaar komende middelen niet tot haar recht kan komen.

En nieuwe potentiele belastingen kan Curacao zich niet kunnen permitteren, aangezien daardoor Curacao een aanmerkelijk minder gunstig belastingklimaat zou hebben op Aruba, welk laatste eilandgebied geen verruiming van middelen behoeft, omdat aldaar de belastingopbrengsten relatief reeds zeer beduidend hoger zijn dan op Curacao.

De omzetbelasting betekent in feite, aangezien Curacao zelf niets produceert en totaal op invoer van buiten is aangewezen, een verhoging der invoerrechten, die weer van nadelige invloed zal zijn op de levensstandaard. Om nieuwe belastingen te creëren neemt ook dit bezwaar nog mede, dat het eilandsgebied niet beschikt over een apparatuur om de belasting ook effectief te doen zijn.

Vicieuze cirkel.

Zo zitten wij in een vicieuze cirkel, aldus gezaghebber Gorsira, de uitgaven stijgen, op de gewone dienst kunnen we niet bezuinigen, op de kapitaalsdienst gaat dat ook al heel slecht. Extra belastingen kunnen we niet heffen. Het onderwijs drukt als 'n loden last op het budget en het onderwijs weer terug-geven aan de zorgen van het Land, is ook niet meer realiseerbaar. En zo zitten we midden in de problemen hoe een bankroet af te weren.

Het Land heeft ook met meer uitgaven rekening te houden. Dat tijdens de laatst gehouden begrotings-vergadering zo maar 3 millioen voor de defensie post werd opgebracht, zonder dat de Regering daar tegenover voorzieningen treft om deze bijzondere bijdrage te kunnen dekken, achtte Gezaghebber Gorsira een novum.

In dit verband is het onmogelijk dat het eiland Curaçao krachtens art. 90 van de Eilandenregeling het Land nog eens een bijdrage gaat doen. Zou het Land toch hierop staan, dan ontstaat een precaire situatie, waarop het Bestuurscollege van Curaçao nog geen direct antwoord weet.

Gewezen werd op de gunstige situatie, waarin na invoering van de eilandenregeling Aruba is komen te verkeren.

Na de overdracht n.l. kreeg Curaçao de erfenis te dragen van alle diensten, die organisatorisch en administratief waren ingericht om de gehele Nederlandse Antillen, dit zijn alle Boven- en Benedenwindse eilanden, te bedienen. Deze kantoren zijn qua opzet voor Curaçao te zwaar en te kostbaar van constructie. Dit is een ernstig nadeel voor Curaçao, de andere eilanden hebben zich eenvoudiger en naar behoeften weten te installeren. Maar Curaçao zit met de erfenis.

Te kostbaar

Onder die erfenis valt ook het Middelbaar Onderwijs.

Het is nu eenmaal niet doelmatig, dat het middelbaar onderwijs, dat telkenjare opnieuw hoge exploitatielasten vordert en dat samengebracht is in kostbare inrichtingen, die zijn opgericht ongetwijfeld om bestemd te zijn voor de gehele Nederlandse Antillen, aan het eilandgebied is overgedragen.

Het terrein van een eilandgebied is te gering om bloeiende inrichtingen voor middelbaar onderwijs te verzekeren, althans het verdient aanbeveling daaraan de bredere basis van het gehele gebied der Nederlandse Antillen te geven.

Het middelbaar onderwijs, betekent voor Curaçao, een zware last, die eenzijdig alleen op dit eilandgebied wordt gelegd, en die nog temeer drukt nu het inkomstenniveau voor Curaçao aanmerkelijk ongunstiger is dan dat van Aruba.

Een typisch voorbeeld van de waanzinnige verhoudingen is wel het feit, dat Arubaanse onderwijzers hun opleiding niet volgen op Curaçao, waar de inrichtingen anwezig zijn, maar dit in Nederland doen. Voor deze studie draagt Curaçao 60% in de lasten bij, want deze leerlingen gaan op beurzen, die door het land verstrekt worden. En in de kosten die het land maakt draagt Curaçao 60% en Aruba 40% bij. Voorts heeft Curaçao de zorgen voor de volkswoningbouw, de kosten van het bouwen, exploiteren van volkswoningen zijn enorm te noemen; Aruba daarentegen kent practisch geen volkswoningen, aangezien S. Nicolaas alleen maar vreemdelingen kent, voor wie Aruba geen zorgen heeft.

Voorts wees de heer Gorsira op het feit, dat de scholen van de C.P.I.M. wel in de onderwijsverordening zijn opgenomen, dus op kosten van het eiland — steunend op de gelijkstelling — worden gesubsideerd.

Als de C.P.I.M. die scholen niet had gebouwd, dan zou het Eilandsbestuur dit hebben moeten doen, maar in wezen is, Aruba er weer voordeliger aan toe, want de Lago heeft eigen scholen van Amerikaanse structuur, die niet in de onderwijs verordening vallen en dus buiten het Arubaanse budget blijven.

De haven van Curaçao baart veel zorgen, de uitgaven aan de verbetering voor het binnenvaren wordt geschat op 3 millioen, de Lago heeft — zulks in tegenstelling met de situatie op Curacao — de haven in eigen beheer. Alle kosten van onderhoud drukken niet op de Arubanse begroting, daarentegen int Aruba wél de loodsgelden.

Uit dit betoog wilde de heer Gorsira niet concluderen, dat Curaçao die bijzondere positie aan haar zustereiland Aruba niet zou gunnen. Geenszins. Maar deze voorbeelden dienen gezien te worden in de juiste verhoudingen.

En deze verhoudingen wijzen er in ieder geval op, dat de wetgever niet voldoende rekening heeft gehouden met de werkelijke situatie, zoals die nu is gegroeid.

Of de overhaaste invoering van de eilandenregeling de schuld heeft, of het nu komt dat wellicht bepaalde artikelen in de eilandenregeling beter overboord gegooid hadden kunnen worden, zijn aangelegenheden die hier buiten beschouwing gelaten kunnen worden, aldus gezaghebber Gorsira. Nabeschouwingen geven de oplossing niet voor de financiele problemen, waarvoor Curaçao zich nu gesteld ziet.

Krijgt haven een stuwdam?

Willemstad. — Binnenkort kan het rapport van ir Schijf, die enige tijd geleden op uitnodiging van het Bestuurscollege Curaçao bezocht, tegemoet gezien worden. Zoals bekend zal dit rapport aanbevelingen doen om ten behoeve van een veilige invaart van de haven, aanvaringen, zoals die in het recente verleden zo dikwijls hebben plaats gegrepen, weer kunnen plaats vinden.

Momenteel wordt nog geëxperimenteerd met een proefmodel te Vollenhove. Als dit experiment geëindigd is, kan eerst in de volle breedte worden overzien, welke voorzieningen getroffen moeten worden.

Gezaghebber Gorsira deelde mede dat waarschijnlijk een strekdam moet worden aangelegd om de moeilijkheden op te lossen.

Begroting 1955 in concept gereed

Willemstad. -- De eilandsbegroting 1955 is in concept gereed, aldus de heer Gorsira, die er aan toevoegde dat het Bestuurscollege alles zal doen om vóór de door de Eilandregeling imperatief voorgeschreven datum - 1 October 1954 — de begroting de Raad aan te bieden.

Francis Lue opent zijn nieuwe zaak

Willemstad. — Op de Ruyterkade verrijzen de laatste tijd al meer en meer moderne gebouwen. Onlangs was het de nieuwe zaak van Vreudenhil thans opende Francis Lue de poorten van zijn geheel vernieuwde zaak. En dat de belangstelling van vrienden en relaties groot was, is eigenlijk geen wonder. Een toonbank van ongeveer 20 m lang waarachter acht bedienen klaar staan om een goede service te geven, imponeert toch wel even! De levensmidelen staan ordelijk opgestapeld en geven een goed overzicht van hetgeen te koop is.

Francis Lue woonde in Maracaibo en kwam van daar in 1930 naar Aruba. Hij dreef daar tot 1946 de Oriental Grocery Store. In September van genoemd jaar kwam de ijverige zakenman naar Curaçao en toen begon de victorie. Hij zette hier de National Trading op en kon zich al spoedig in een grote klantenkring verheugen. De zaken gingen prima. Al spoedig ontdekte hij dat hij zijn zaak moest uitbreiden. Het duurde slechts drie maanden eer het gehele gebouw gemoderniseerd was. De bouwbedrijven de Castro en Wallé hebben keurig en snel werk geleverd. Het plan voor de modernisering van het bestaand perceel is ontworpen door de Hollandse Bouwunie.

De fa. De Castro & Sons leverde de benodigde materialen. Ook de „Amigoe" biedt de heer Francis Lue van harte haar gelukwensen aan en spreekt de hoop uit dat het bedrijf tot in lengte van jaren zal mogen blijven bloeien.

Bouwvolkswoningen op stapel

Willemstad. — Op de persconferentie met het Bestuurscollege van Curaçao is gisteren het probleem van de bouw van volkswoningen aangesneden. Gezaghebber Gorsira deelde mede, dat op de begroting 1954 3 1 2 millioen is voorgesteld als lening op te nemen, om de kosten van dit project te kunnen dekken. Over het juiste aantal volkswoningen kon niets medegedeeld worden, aangezien eerst bekend dient te zijn wàt de prijs van één woning is.

Binnenkort zal — gelijk wij reeds meldden — begonnen worden met het houden van een aanbesteding voor het bouwrijp maken van een stuk grond op Fleur de Marie ten behoeve van de bouw van 73 volkswoningen.

Na het project van de 73 woningen kan verder worden bekeken wat gedaan kan worden, mede ook i.v.m. de begrotingspositie van Curaçao, waarover elders in dit blad een uitvoerige beschouwing staat opgenomen.

Nuyten binnenkort naar Curacao

Willemstad. — Het is nog niet bekend wanneer de heer Nuyten, financieel deskundige, naar Curaçao komt, aldus werd gisteren op de persconferentie medegedeeld. Zoals wij reeds schreven, komt de heer Nuyten weer terug op een contract van 5 jaar met een optie van 5 jaar.

Geslaagd

Willemstad. — Feestvreugde is er vandaag ten huize van de familie Terzol, want telegrafisch is bericht binnen gekomen, dat Ira Terzol in Nederland is geslaagd voor haar Hoofdacte onderwijzeres. Zij was leerlinge van het Peter Stuyvesant College. Onze hartelijke gelukwensen

JOURNAAL VAN DE MOBIELE BRIGADE

W'stad. — De Mobile Brigade oogstte gisteren vier verbalen, waarschuwde twee personen verleende acht maal assistentie en behandelde 1 lichte aanrijding.

Vele malen wordt de politie opgebeld voor kleine en kinderachtige gevallen die dan voor de politie aantrekkelijk worden gemaakt door te vertellen dat men bedreigt wordt. Meestal zijn de verhalen erg overdreven.

MET MES BEDREIGD

Op Montagne verzocht de vrouw C. M.K. assistentie voor haar echtgenoot met wie zij al enkele dagen in onmin leefde. Zij verklaarde dat zij zich bedreigd voelt. Er bleek van bedreiging geen sprake, de man sprak niet eens tot zijn vrouw. Beiden zijn over hun gedrag onderhouden.

VROUW LIET ZICH OOK NIET ONBETUIGD.

Op Weis Afó trad de politie op tegen enkele personen, die zich ook een beetje aanstelden. De vrouw R. E. verklaarde, dat O. E. met stenen gooide en haar uitschold. De vrouw had zich echter wat het schelden betreft ook niet onbetuigd gelaten. Van stenen gooien was geen sprake.

OP VERBODEN TERREIN

Piscaderabaai verzocht politieassistentie voor drie jongens die vanuit de baai naar Piscaderabaai waren komen zwemmen en aldaar aan land kwamen. Toen de badmeesetr hen erop attent maakte, dat zulks verboden was, dreigden zij met stenen te gooien. De politie trof de knapen niet meer aan doch kon hen op de Piscaderaweg grijpen. In het bijzijn van de ouders zijn de knapen ernstig onderhouden. Hen is aan het verstand gebracht dat Piscaderabaai verboden terrein is.

DAT IS OOK TOEVALLIG

Een patrouille van de M. B. hield een fietser staande die een overtreding had begaan. De jongen is hiervoor gewaarschuwd. Echter rees bij de agenten het vermoeden dat er iets niet aan de hand was met het rijwiel. Desgevraagd verklaarde de fietser het rijwiel van een vriend te hebben geleend. Deze echter deelde mede, dat de fiets niet van hem was, maar dat hij deze uit een koraal had gehaald.

Gezien de jeugdige leeftijd van de beide knapen zijn zij overgegeven voor verder onderzoek aan de K.&.Z. politie.

Luchtbesprekingen in Caracas hervat

Willemstad. — Heden zijn de luchtvaartbesprekingen tussen Nederland-Nederlandse Antillen en Venezuela hervat. Hedenochtend om acht uur vertrokken de heren Hakkenberg van Gaasbeek Hoofd Luchtvaartdienst Ned. Antillen, en de heer J. Koster, Directeur van het Bedrijf van de K.L.M. naar Venzeuela. De heer M. Koster treed als adviseur op van de heer Slotemaker, Directeur van Buitenlandse Betrekkingen der K.L.M. Tevens neemt aan de besprekingen deel de heer Spanjaard, Directeur van de Rijksluchtvaartdienst in Nederland.

Naar het A.N.P. mededeelt, beogen de besprekingen de bestande luchtvaartverhoudingen tussen Venezuela en Nederland te verstevigen. Tot nu toe bestaat er een overeenkomst tussen de K.L.M. als maatschappij en Venezuela. Men wil de nu bestaande verhoudingen prolongeren, zij het, dat de overeenkomst wordt aangegaan tussen de regeringen van beide landen.

Lions helpen Rode Kruis met EHBO-tassen

Willemstad. — Op de wekelijkse bijeenkomst van de Lions Curaçao, in Hotel „Americano", is gistermiddag het voorstel gelanceerd om de Colonne Roode Kruis Korps, afdeling Curaçao, een aantal complete E.H.B.O. tassen te schenken. Besloten is om 25 tassen aan de Colonne cadeau te doen. Het Roode Kruis Korps stelt het geschenk van de Lions uiteraard zeer op prijs. Er is veel nodig, het materiaal moet altijd in orde zijn. De Lions, die reeds ontzettend veel voor het Roode Kruis hebben gedaan, o.a. schonken zij de Post Pietermaai, zetten wij hier op het eregestoelte.

Curaçaose boekententoonstelling in Sint Thomaskring

Willemstad. — Op Zondag 25 Juli a.s. om 11 uur wordt in de club St. Thomas een boekententoonstelling geopend. Deze tentoonstelling bestaat uit recente boekwerken van en over Curaçao. Het een en ander geschiedt in verband met de viering van Curaçao-dag op 26 Juli a.s. welke men groots denkt te vieren. Het is dit jaar de 455ste gedenkdag van de viering.

Tevens staan twee „stands" opgesteld in de St Thomaskring, een van Seniors Curaçao Likeur-fabriek en de andere van de Curaçaose Aardewerkfabriek. De tentoonstelling blijft de gehele week open. Na de opening om 11 uur van de tentoonstelling treedt het dameskoor van de Misa di Altagracia op onder leiding van de heer Frank Davelaar. Alle belangstellenden zijn van harte welkom.

Koeien op de weg

Willemstad. — Gisteren omstreeks half elf is weer een auto slachtoffer geworden van Curaçao's grootste plaag, namelijk koeien op de weg. Vele malen zijn auto's slachtoffer geworden van een aanrijding doordat beesten, hetzij kabrieten, hetzij koeien op de weg lopen. Bedoelde wagen slipte, toen hij uitweek nabij Savaneta en kantelde op zijn rechterzijde. Flinke schade. De V. A. meldde verder twee lichte aanrijdingen.

Wie is de gelukkige?

nr	1660	ƒ	500.—
1e	1661	„	30000.—
nr	1662	„	500.—

Curaaço

nr	8006	ƒ	400.—
2e	8007	„	10000.—
nr	8008	„	400.—

Curaaço

nr	12022	ƒ	300.—
3e	12023	„	5000.—
nr	12024	„	300.—

Curaaço

nr	22667	ƒ	200.—
4e	22668	„	2000.—
nr	22669	„	200.—

Curaaço

nr	5741	ƒ	100.—
5e	5742	„	1000.—
nr	5743	„	100.—

Curaaço

Bijzondere prijs van ƒ 100.—: nr 19729
Bijzondere prijs van ƒ 50.—: nr 19196
Bijzondere prijs van ƒ 50.—: nr 23491

Prijzen van ƒ 700.—: 10575 — 16460 — 19865 — 21304 — 21511.

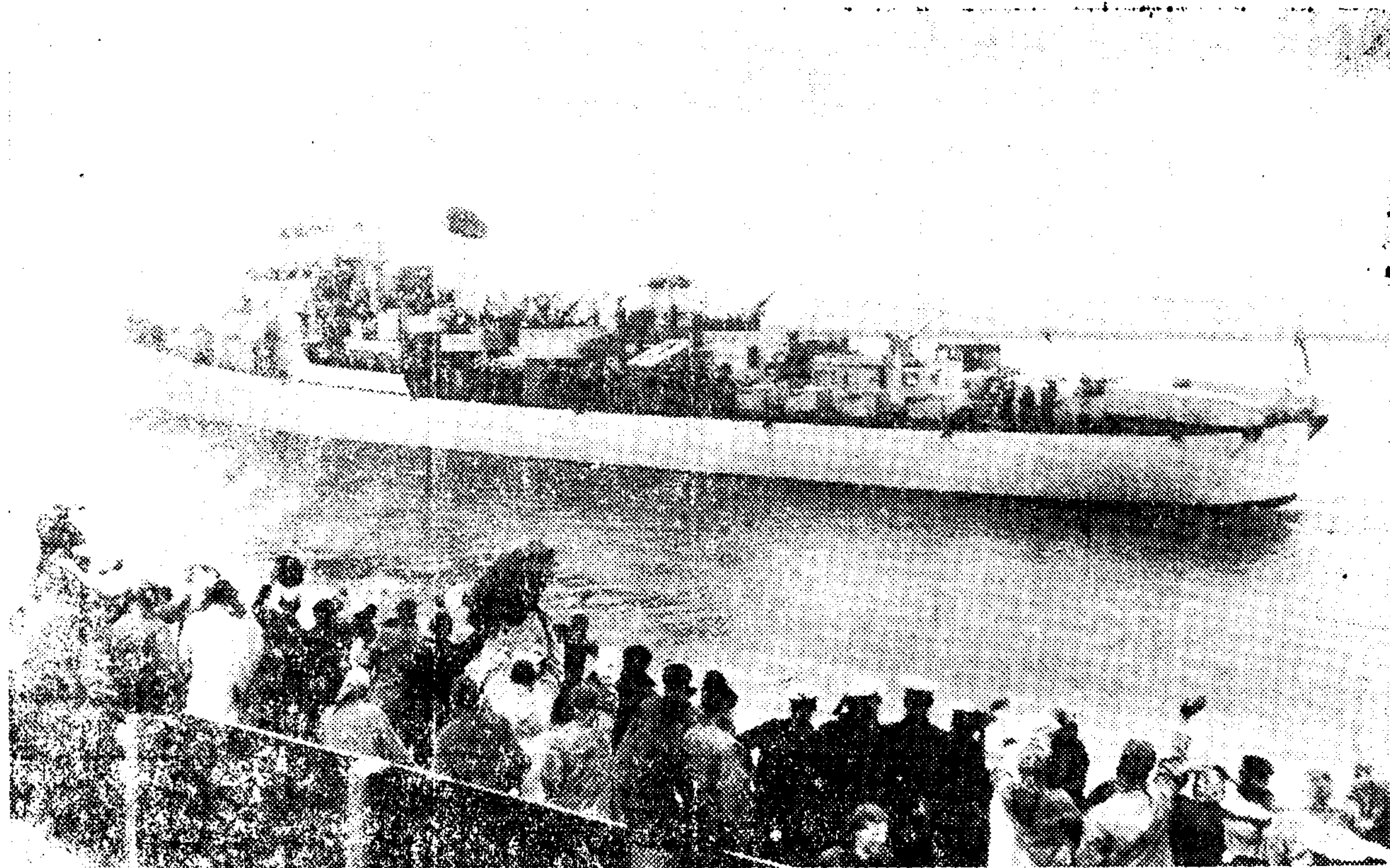
Prijzen van ƒ 500.—: 468 — 3592 — 4414 — 7567 — 9071 — 9171 — 16210 — 20246 — 22331 — 24481.

Prijzen van ƒ 300.—: 552 — 2818 — 3121 — 4460 — 5126 — 6467 — 8438 — 8994 — 9096 — 9437 — 14115 — 14899 — 15472 — 15858 — 18720 — 21747 — 21769 — 22508 — 23525 — 23931.

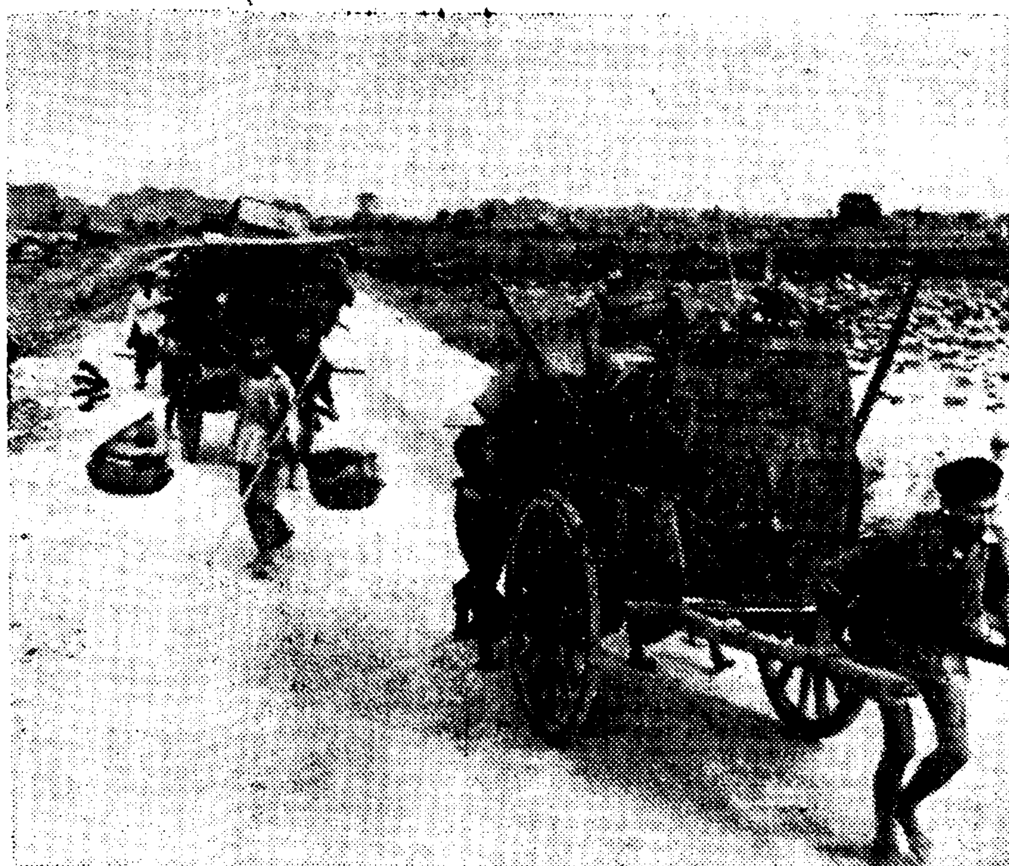
Prijzen van ƒ 200.—: 73 — 536 — 997 — 1222 — 1398 — 1471 — 2302 — 3069 — 3529 — 4565 — 4608 — 4717 — 4910 — 5289 — 5494 — 5698 — 5626 — 5899 — 5965 — 6668 — 6796 — 7513 — 7847 — 8519 — 9043 — 9431 — 10667 — 10914 — 11804 — 12972 — 16531 — 17329 — 17561 — 17853 — 17937 — 18184 — 18589 — 19590 — 19656 — 19877 — 20648 — 20997 — 21142 — 21386 — 21606 — 21907 — 22262 — 22432 — 22517 — 22535.

Prijzen van ƒ 100.—: 278 — 830 — 971 — 1252 — 1704 — 1763 — 1808 — 2249 — 2542 — 3025 — 3390 — 3660 — 4002 — 4152 — 4706 — 5203 — 5206 — 5321 — 5356 — 5424 — 6121 — 6154 — 6373 — 6585 — 6596 — 6642 — 7927 — 8022 — 8162 — 8177 — 8179 — 8657 — 8753 — 8760 — 8935 — 9113 — 9392 — 9708 — 10265 — 10128 — 10851 — 11002 — 11492 — 11589 — 11817 — 11887 — 11907 — 11964 — 11980 — 12091 — 12277 — 12507 — 13362 — 13639 — 13737 — 14181 — 14599 — 14770 — 15008 — 15135 — 16595 — 17049 — 17558 — 18543 — 19717 — 19763 — 19840 — 20412 — 20551 — 20678 — 21708 — 21736 — 22053 — 23669 — 21238.

„Amigoe"-wereldnieuws in beeld

[illegible] kent wanneer van hier marineschepen weggaan of aankomen. H. Ms. fregat van Zijll is uit den Helder, de Nederlandse marinehaven, vertrokken om het zusterschip H. Ms. Dubois, dat momenteel in de Koreaanse wateren [illegible], af te lossen. Familieleden kijken belangstellend naar dit vertrek, hier en daar zal wel een [illegible] Het schip wordt op 7 September a.s. in Yokosuka (Japan) verwacht.

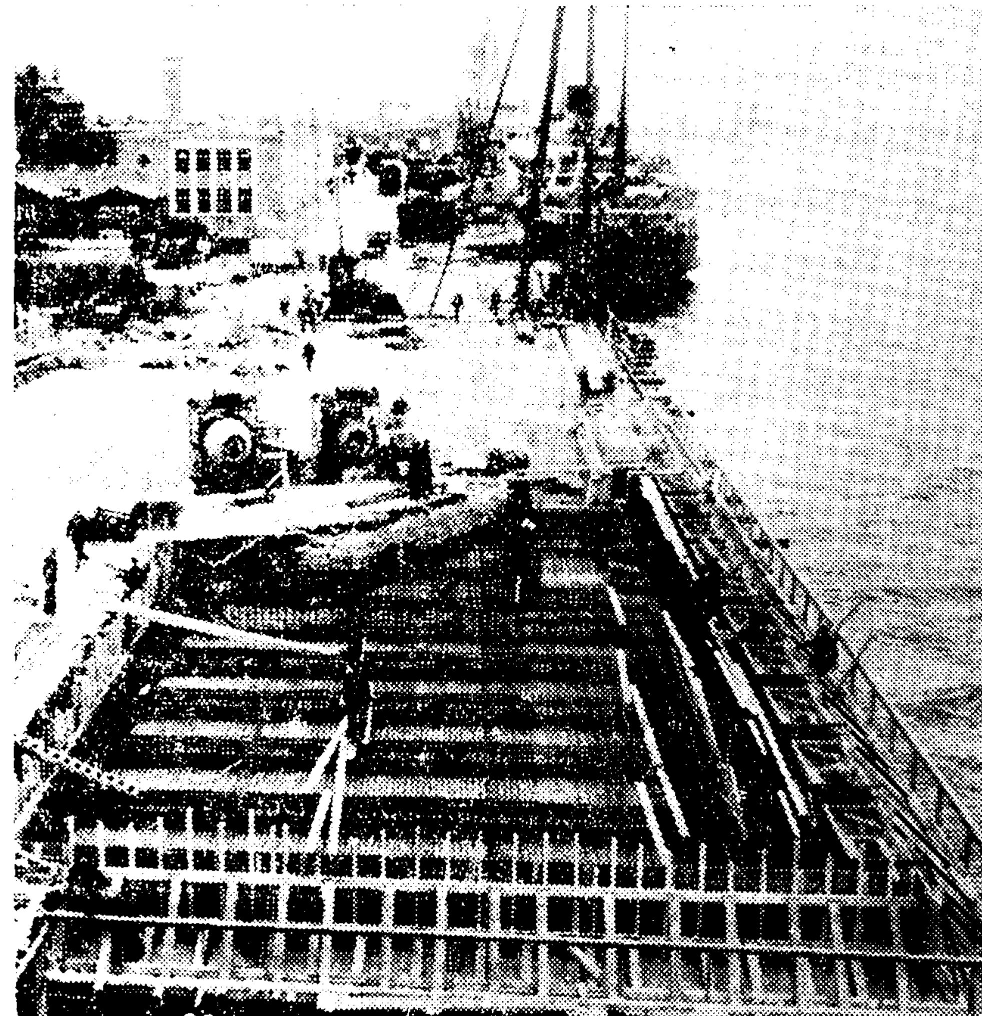

Waar oorlog is zijn vluchtelingen, dit beeld van mensen, die hun have bij elkaar scharrelen en dan maar vluchten om te zien waar zij terecht komen, is een tragedie op zichzelf. Nu de Franse legerleiding besloten heeft de Delta van de Rode Rivier in Indo China te ontruimen, zijn de wegen, die naar het Noorden leiden, overstroomd door vluchtelingen. De burgers in die streken moet weinig hebben van de Vietminhtroepen en dus trekken zij met de Franse troepen mee.

Verslaggevers op de motor

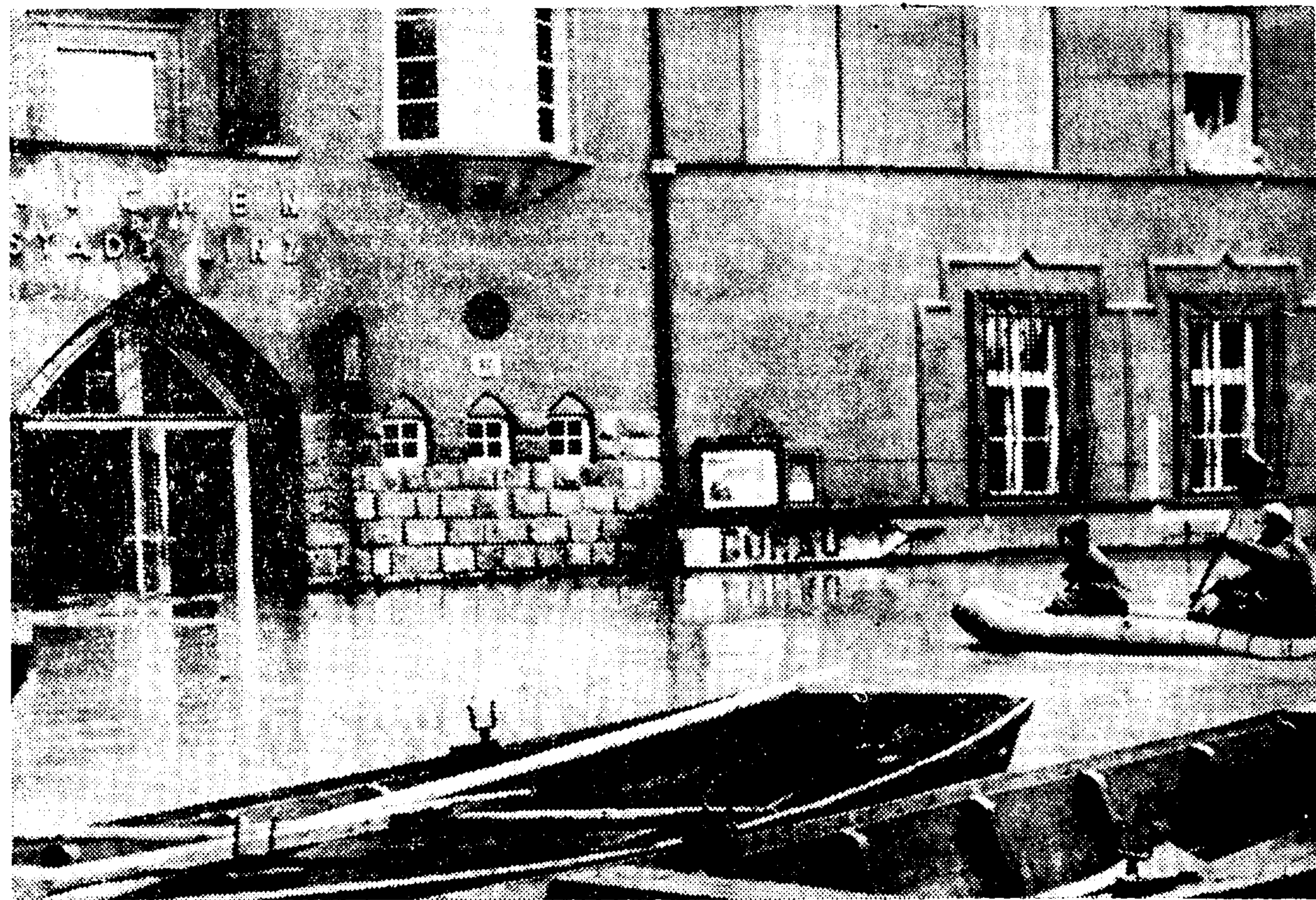
Verslaggevers zijn overal waar nieuws te halen is. In de Tour de France moeten de krantenscribenten al heel vlug zijn, willen zij „bij" zijn. Hier zien wij twee collega op een zware motor, die beweeglijker is dan een auto en hen buitendien in staat stelt om iedere uitlooppoging van zeer nabij te volgen.

Het veerbootje [illegible] onderhoudt de verbinding tussen Otrobanda en Punda, een belangrijke verbinding, wanneer de brug er „uit" is, maar ook Nederland kent zijn veerdienst en wel die tussen Harwich en Hoek van Holland. Daar vindt de overtocht plaats. En hier zien wij hoe in Hoek van Holland ten behoeve van die „veerdienst" een nieuwe steiger wordt aangelegd. De bestaande steiger van [illegible] meter lengte (zichtbaar op de achtergrond) wordt met 60 meter verlengd.

Welke catastrophale gevolgen de overstroming in Oostenrijk en Duitsland wel had, laat bovenstaande foto zien, welke gemaakt werd vanuit een helicopter van de Amerikaanse luchtmacht. Landerijen ten Noorden van het stadje Rosenheim geven een duidelijk beeld van de ramp, die het water heeft veroorzaakt. Bij het zien van deze foto's denken wij onwillekeurig terug aan die gedenkwaardige Februari-dagen, toen Nederland geteisterd werd door het water.

De voorsteden van Wenen door het water overstroomd. Verscheidene fabrieken op de Westelijke oever van de Donau zijn geïsoleerd, de haven-installaties staan onder water. En nog steeds stijgt het water. Foto de overstroomde straten van het stadje Linz

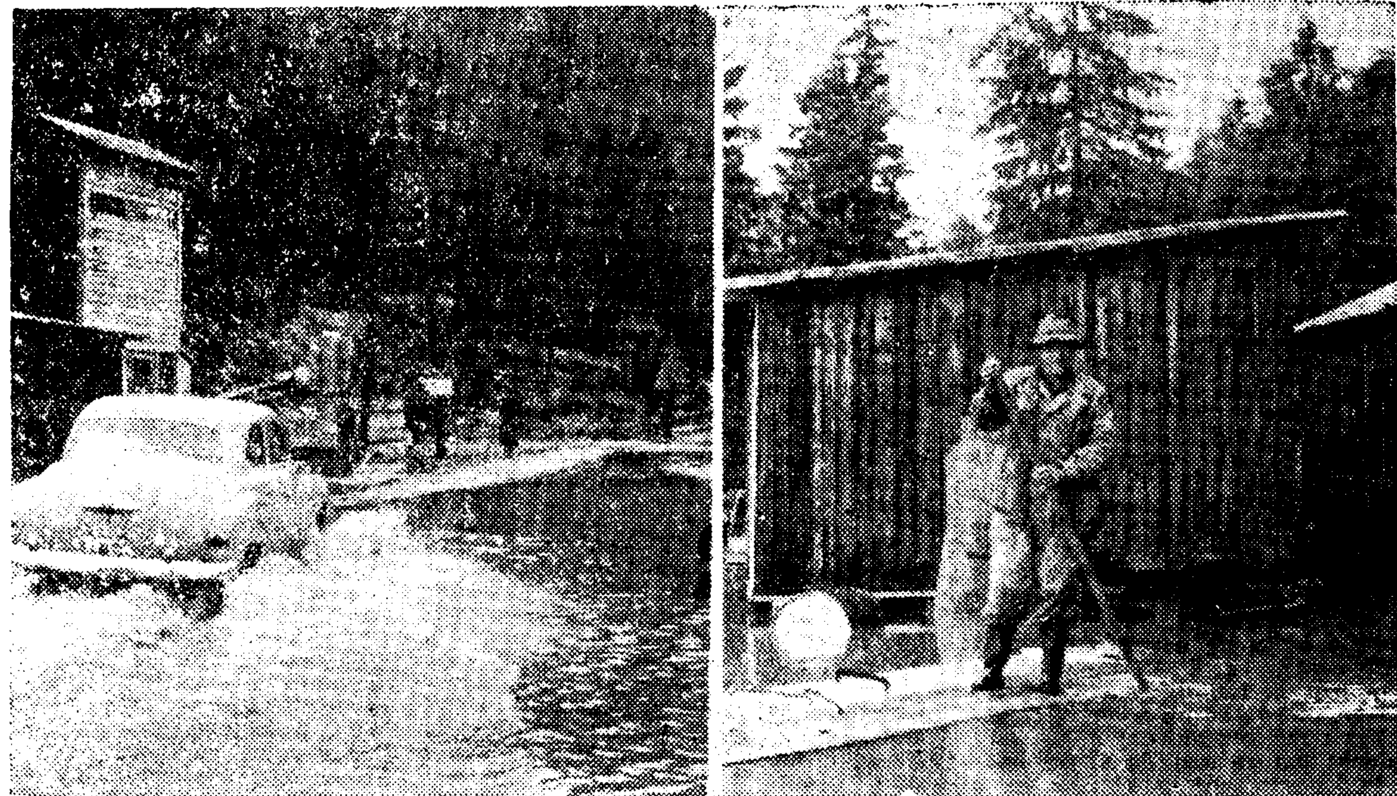
De Duke of Edinburgh bracht per helicopter een bezoek aan de legeroefeningen die in Salisbury (Engeland) gehouden worden. De Duke stapt aan het eind van zijn bezoek aan de oefeningen in zijn helicopter om het luchtruim te kiezen.

Bij een Tour de France behoren niet alleen renners en publiek, ook volgauto's, die de renners vergezellen op hun pedaalslag door heuvels en straten, velden en bergen. De auto's zijn te herkennen aan speciale borden, waarvan bovenstaande afbeelding er een weergeeft.

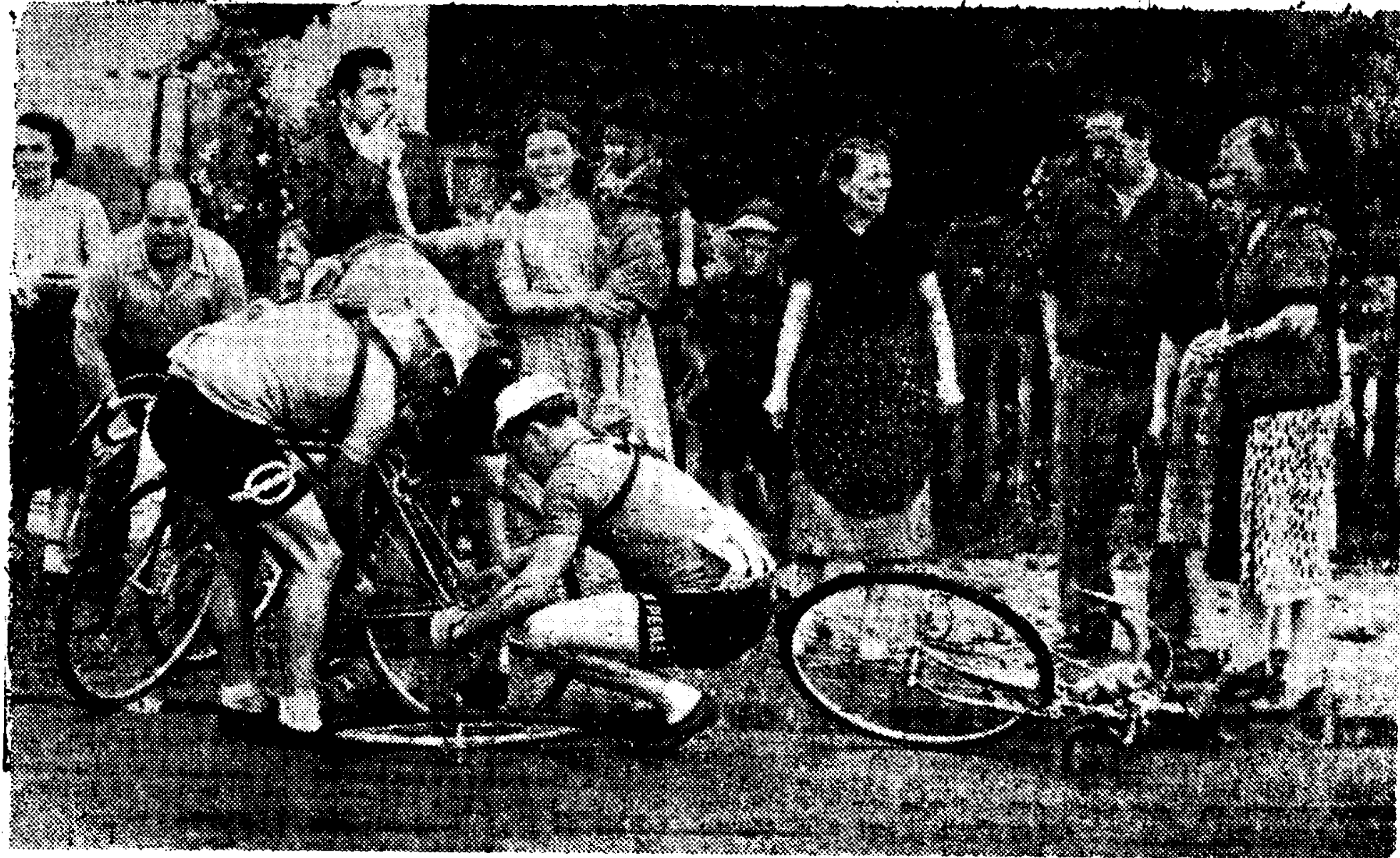
Vier oudgedienden van de Tour de France, mensen, die even zeer een belangrijke rol spelen in dit internationaal wielerfestijn als de renners zelve. Wij zien hier deze vier mannen, die 30 maal de Tour meemaken, eerst als renners, nu als ploegleiders en verzorgers, in deze volgorde: v.l.n.r. Pelissier, Leduc, Charlet en Gaston Bonac, allen Fransen.

De „Amigoe" meldde, dat er in Oostenrijk en Duitsland een ernstige overstroming veel schade heeft veroorzaakt. De grote regenval heeft heel wat kwaad op zijn geweten, zo werd de weg van Munchen naar Innsbruck geheel onder water gezet, de schade is bij geen benadering vast te stellen. Foto: links: Voor automobilisten leverden de ondergelopen weggedeelten vele moeilijkheden op. Foto rechts: De nachtverblijven van de arbeiders van een groot krachtstation stonden rondom in het water, zodat ze alleen met vlotten te bereiken waren.

Zoudt U ook niet zeggen dat deze schamel geklede figuur de leider is van de Vietminh delegatie, die thans besprekingen voert in Trung Gia om te komen tot een „staakt het vuren". Maar de leider is het en wel Generaal Van Tien Dong, die wij hier het gebouwtje zien verlaten, waar de wapenstilstandsconferentie tussen de Franse Unie en de Vietminh wordt gehouden.

Wie fietst moet er op bedacht zijn, dat zijn bandje springt. Tafereelen zoals bovenstaande foto er een laat zien, behoren tot de steeds terugkerende intermezzi in de Tour de France, evenals het doorprikken van blaren aan de voeten, wanneer op Curacao een wandelmars wordt gehouden.

Zullen Zwitsers Tour binnen enkele dagen reeds beslissen?

Nederlanders begaan complete misslag

WEST-FRANKRIJK, Juli.
(Van een Ned sport-medewerker)

De karavaan van de Tour de France is nu inmiddels ver genoeg gevorderd en het spel, dat de eerste etappes hebben opgeleverd, is intussen duidelijk genoeg geweest, om U een beeld te vormen van hetgeen ons in de nog komende dagen aan strijd en strategie staat te wachten. Daar rijdt hier door Bretagne een man van de streek in de gele trui. Een favoriet, een idool. Het vaderland jubelt en de Franse bladen houden niet op de kwaliteiten, de charmes en de mogelijkheden op de eindzege van deze hoog ten troon verheven matador naar alle windstreken rond te bazuinen. Nochtans kunt ge die zekerheid van Uw Franse persbroeders niet ten volle delen, want ge hebt inmiddels enkele malen gezien hoe het Zwitserse eskadron, minder homogeen misschien dan het Franse, maar op de topplaatsen met Koblet, Kübler en Schaer zeker sterker bezet dan die van onze gastheren, het terrein reeds verkennen naar de mogelijkheden, welke er voor hén in deze wilde wedstrijd liggen verankerd.

Want een wilde wedstrijd is het, dat hebben wij de lezer al mogen berichten. Niet een klassiek begin met jong, onstuimige outsiders in de voorste gelederen. Niet eerst een paar X'en in de gele trui, die morgen al de weerslag van hun prestaties zullen voelen en zo hun tijdelijke greep naar de macht ten volle te kunnen genieten, maar een start op hoog niveau met achttienkaraats favorieten als Wagtmans en Bobet in het gouden aureool van de leiderstrui en vlak daarachter matadoren als Koblet, Schaer, Bauvin, Kübler en anderen, die elk ogenblik klaar staan om hun concurrent van de troon te stoten.

GEBREK AAN WAAKZAAMHEID

En zo is het dit jaar een genot met een bijsmaakje geworden, dat bezit van de gele trui, ondanks de aureool. Wagtmans heeft er, gelijk uitvoerig besproken, een paar onrustige, drukke en zeker niet onverdeeld glorieuze dagen om gehad; Bobet voelt zich al evenmin als een ongenaakbare heerser van het peloton: de man die haar morgen krijgt zal er óók zijn zorgen aan beleven, omdat hij tot de kaste der schare behoort welke niet met een bezit van een of twee dagen tevreden is, maar in zijn zakboekje een programma heeft staan waarin het heet dat hij haar triomferend te Parijs over de eindstreep wil dragen. En minder niet.

Merkwaardige tegenstelling. Zes Europese landen worden onderwijle van die trui compleet ondersteboven gezet. Roodgloeiende telefoonkabels schroeien bijkans door, wanneer vlammende reportages, waarin geen adjectief te dol en geen vergelijking te kras is, naar het vaderland worden doorgebeld. Het werk wordt er een moment voor stilgelegd. Iedereen holt naar buiten en zegt tegen iedereen dat „we" haar hebben. Frankrijk vergeet er zijn periodieke kabinetscrisis voor; Nederland zijn nuchterheid; in Zwitserland staan de meestertappers van Zürich, Bern, Bazel, Lausanne en in de kleine bergdorpjes klaar om vele vaten extra aan te slaan wanneer straks de equipe met de rode trui de maillot zal overnemen. Hetgeen inmiddels al wel eens gebeurd zou kunnen zijn.

De maillot jaune! Hiep-hiep-hoera en wie doet ons wat! De triomf van het ereronde, de bloemen en de zes dozijn fotografen die het heuglijke feit willen vereeuwigen, beperkt zich niet tot de étappeplaats waar dat wilde feest zich afspeelt. Het vaderland juicht. Het stuurt telegrammen en bloemen. Het vraagt, het smeekt, het beveelt, omderwille van de eer der natie, die gele trui tot het bitterste einde met hand en tand te verdedigen.

Maar in de hotelkamers van de wielerstrategen is de roes allang voorbij. Daar becijfert men niet de glorie, het volume van de post en zelfs niet de respectabele premies, maar de onrust. De schittering van de „tunique d'or" is in deze fase van de strijd alleen maar een schittering van klatergoud. Het is een uitdaging aan de concurrentie, een prikkel tot felle offensieven. Aanvallen is gemakkelijker en dankbaarder werk dan verdedigen. Weg dus die trui. Maar ze is zo'n bedwelmend bezit en in zeker opzicht zo'n lucratieve last. Men kan haar zo maar niet aan de tegenpartij over doen, al zou men daarmee zichzelf strategisch gesproken in een gunstiger positie plaatsen. Het is een probleem dat nu al zes dagen leeft en het zal blijven leven totdat in de woestenij van de Alpentoppen de grote en beslissende strijd, niet van ploeg tegen ploeg, maar van man tegen man moet worden uitgevochten.

Geen Jean Robic...

Er is intussen aan die strijd om de maillot een interessant element ontvallen. Tienduizenden Bretonnen die zich dezer dagen langs de wegen van hun geliefde streek hadden opgesteld, hebben er een van hun favorieten gemist: Jean Robic, de kleine, ongenaakbare, onhandelbare kribbebijter, van zichzelf geen favoriet voor de zegepraal, maar die dit jaar een listige insluiper in het bataljon der pretendenten, heeft de strijd moeten staken. Vorig jaar smaakte de kleine nijdas het genoegen de gele trui over de Pyreneeën te dragen en arriveerde in Albi als een overwinnaar. Ditmaal heeft de ongeluksvogel zijn crash gehad met een al te voortvarende persfotograaf bij de aankomst te Caen. De Franse bladen lieten niet na zich optimistisch uit te spreken over de mogelijkheden van de Roi des Pyrenées om desondanks de volgende dag te starten; zulks zonder twijfel om de belangstelling op de genoeglijke wielerbaan van St. Brieuc niet ongunstig te beinvloeden. De ziekenoppasser die uit de kamer van Robic kwam met de mededeling dat het heerschapje zijn arm weer had kunnen bewegen — hij had het met eigen ogen gezien en er was een trilling van blijdschap door de kamer gegaan— kreeg een plaatsje op de voorpagina van alle zichzelf respecterende ochtendbladen. De natie herademde.

Maar Robic wist wel beter. Die weigerde de hulp van de Tourdokter; die joeg de verpleegsters tierend van zijn bed; die lag kermend en kreunend van pijn en misèrie zichzelf en la grande patrie te beklagen vanwege het onheil dat hem en haar was overkomen. En startte niet. Ondanks Bretagne. Ondanks de wielerbaan in St. Brieuc. Ondanks het onwaarachtige optimisme van de Franse bladen.

En daarmee ontviel de karavaan een wel niet boven mate sympathieke, maar desalniettemin bijzonder schilderachtige figuur en de aanwezige Franse verslaggevers een kolom adjectieven per dag. Robic lag nog altijd kermend op zijn sponde, toen de heer Goddet zijn karavaan weer in beweging zette op weg naar de landstreek, waar men naast Bobet vóór allen Robic zou willen toejuichen. Het scheelde een cohort geduldig wachtende toeschouwers voor de hotels waarin de Bretonse ploeg is ondergebracht. Het scheelt de Tour een attractie.

Zal de spanning wijken?

Het zou overigens binnen afzienbare tijd wel eens kunnen gebeuren, dat de Tour de France 1954 een andere attractie wordt ontnomen. De attractie namelijk van de spanning. Zoals de Zwitsers op dit ogenblik de wedstrijd controleren en domineren, ziet het er naar uit dat hun ploeg, welke dezer dagen al de eerste plaats in het ploegenklassement plus de groene trui van het puntenklassement veroverde en in feite ook het individuele klassement volledig beheerst, van de Tour binnen enkele dagen kan beslissen. Toen de Zwitsers dan ook op weg naar Brest zo'n formidabel offensief ontketenden dat Bobet, met alle mogelijke krachtsinspanning de enige van zijn ploeg was, die er een antwoord op had, zakte de lip van de heer Goddet tot op de laatste knoop van zijn smetteloze sporthemd. Daar ging de Tour!

Dat Bobet in een wanhopige verdediging van zijn trui, zonder hulp van zijn ploeg, zijn eigen begrafenis als favoriet leek voor te bereiden, was al een eerste ramp voor de Franse natie. De tweede en de ergste is echter dat na Bobet, nuchter gesproken, niemand meer in staat zal zijn een spaak in het Zwitserse wiel te steken, vooral nu behalve Kübler, Koblet en Schaer ook de jonge Graf zich als een vierde troef van betekenis begint te ontpoppen.

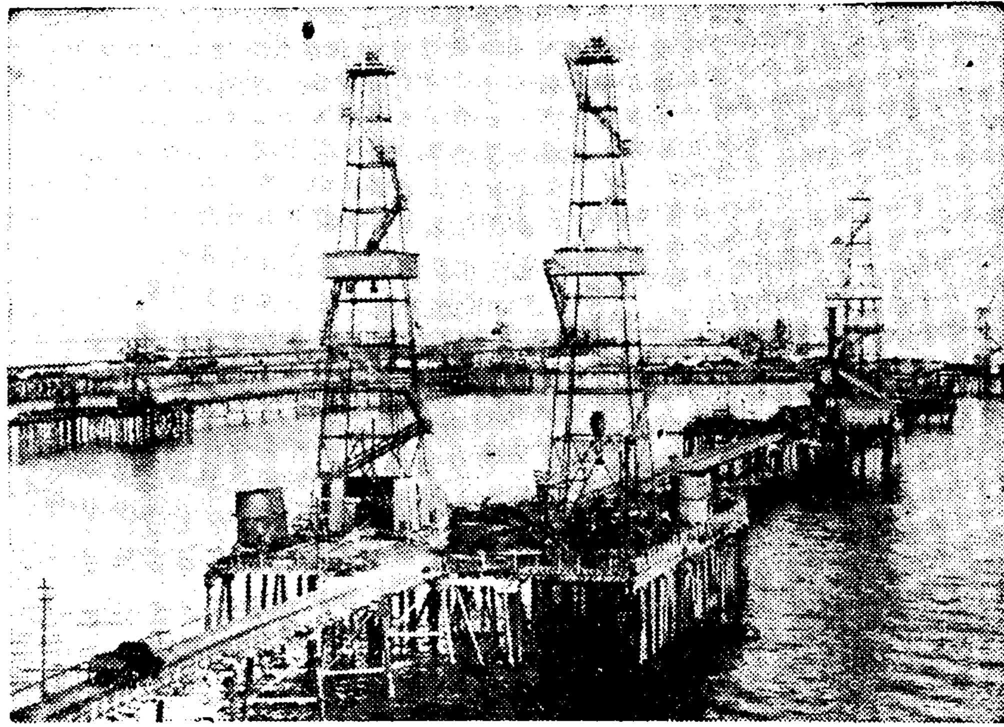
Inderdaad is dit voor de heer Goddet een tamelijk zure affaire. Het krachtsverschil is te groot. Men behoeft geen drieste prognosticus te zijn om te voorspellen dat de Zwitsers — onvoorziene omstandigheden van buiten voorbehouden — als triomfatoren naar Parijs zullen oprukken. Zoals de zaken er op het ogenblik voorstaan, zal het de heer Goddet een stuk van zijn leven kosten de schijn op te houden, dat de bergen, de eigenlijke arena van de Tour, de strijd moeten beslissen. Want ook daar hebben de Zwitsers het heft in handen.

„Niet elke dag kermis"

Onder deze omstandigheden zal de heer Goddet, het dolce far niente welke de Nederlandse matadoren zich tussen Caen en St. Brieuc en daarna tussen St. Brieuc en Brest permitteerden, moeilijk kunnen waarderen. Hij zal weinig gevoel kunnen hebben op dit ogenblik voor ons beproefde vaderlandse gezegde dat het „niet elke dag kermis" kan zijn, want vooral tussen St. Brieuc en Brest in een tamelijk korte, maar overigens zware étappe op een zeer geaccidenteerd terrein, hebben de Nederlanders hun reputatie geen eer aangedaan. Ze zijn niet energiek genoeg geweest en strategisch hebben ze onder ons gezegd, een complete misslag begaan. Het was al een beetje griezelig dat bij de eerste demarrages geen enkele Nederlandse matador zich liet zien en men het verdedigen van de ereplaats in het ploegenklassement over liet aan Faanhof en Van Breenen. Het was domweg roekeloos dat Wagtmans, Van Est noch Voorting op het appèl verschenen toen een groep met Kübler en Koblet zich uit het peleton losrukte. Het was nog onbegrijpelijker dat men zelfs niet wakker werd toen Bobet, met Schaer aan zijn wiel, op zoek ging naar de favorieten. Had men misschien gedacht dat, wanneer al die favorieten eenmaal bij elkaar zaten de lust tot strijd de heren wel zou vergaan? Dan moesten ze niet weten dat de Zwitsers, met vier sterke mannen in die kopgroep vertegenwoordigd, wel eens konden proberen de tot een uiterste krachtsinspanning gedwongen Bobet murw te rijden. Dat gebeurde niet, want Bobet verdedigde zich als een leeuw. Maar te Brest bedroeg het verschil tussen de eerstaankomende favorieten en het peleton met de Nederlandse kópmannen rond zeven en een halve minuut. En dat was meer dan onzę mooie posities in het algemene en ploegenklassement konden verdragen.

Hoewel er sinds het schrijven van deze brief weer het een en ander gebeurd is in de Tour, willen wij onze wielsport-liefhebbers toch deze correspondentie van onze Nederlandse sportverslaggever niet onthouden. Speciaal de vraag of de papieren van de Zwitsers na het uitvallen van Koblet nog zo goed staan, kan niet meer met zoveel zekerheid beantwoord worden.

Russisch olieveld in zee

In Azerbaijan in Rusland is een kleine stad van woningen met twee verdiepingen uit de grond gestampt om de mannen te huisvesten, die bezig zijn hier in de zee boortorens te construeren voor een van de merkwaardigste olievelden van Rusland. Nog niet zo lang geleden werden de eerste palen de zeebodem ingedreven en nu reeds strekt het werkterrein zich ver in zee uit. Machtige drijvende kranen voeren de stalen segmenten aan, nodig voor de constructie van de boortorens. En terwijl er voor de industrie hard werd gewerkt, werd met evenveel spoed een hospitaal opgericht en werd begonnen aan een Paleis der Cultuur. Een overzicht van de plaats, waar olie uit de zee wordt gewonnen.

Blinde treedt op als redder

Cervia, — Een blinde man heeft bij Cervia aan de Adriatische zee een 27-jarige drenkelinge gered. Beiden bevonden zich, met nog een jongen, in een boot, die omsloeg. De jongen, die niet kon zwemmen, hield zich vast aan de kiel. De blinde wist het meisje te grijpen en zwom met haar, geleid door het roepen van de jongen, ook naar de omgeslagen boot, waar het drietal zich drijvende wist te houden tot zij door een motorboot werden opgepikt.

Moulin Rouge is publiek eigendom

Parijs. — Vijftien millioen francs schadevergoeding gingen aan de hebzuchtige neuzen van de directie van de musichall op Montmartre „Moulin Rouge" voorbij. Dat bedrag had men namelijk gevorderd van een filmmaatschappij, daar de titel „Moulin Rouge" voor een film zonder toestemming van het Parijse theater was gebruikt. De rechtbank wees het verzoek af en verklaarde, dat de naam „Moulin Rouge" publiek eigendom was.

Nijmegen. — B. en W. van Nijmegen hebben de gemeenteraad voorgesteld aan het lesrooster van de HBS-A de Spaanse taal als facultatief vak toe te voegen.

„VRIJE VOLK" over aanvaarding Statuut

Drie volken kunnen uniek voorbeeld geven

Amsterdam. — „Het Vrije Volk" uit zijn gelukwensen, nu de Tweede Kamer met overgrote meerderheid zich uitsproken heeft voor het Statuut. Het blad hoopt, dat op de weg, die tot de afkondiging moet worden afgelegd, geen onoverkomelijke hindernissen zich voordoen. Wanneer de drie volken er daarna in slagen aan de nieuw geschapen vormen levende inhoud te geven, zullen zij de wereld een uniek voorbeeld gegeven hebben.

Het blad wil echter inzake de beraadslagingen der Tweede Kamer een aantekening platsen, met name bij het optreden van prof. Oud. Wij willen best geloven, dat mr. Oud met de beste bedoelingen bezield is geweest. Wij mogen echter ons er wel over verbazen, dat mr. Oud gemeend heeft zijn mooie gevoelens ten opzichte van Suriname en de Antillen niet beter te kunnen demonstreren door het bijeenbrengen van zoveel mogelijk grondwettelijke slagbomen tegen de wijze, waarop de regering goedkeuring zocht te verkrijgen. Deze ijver moest een verbijsterend steriele indruk maken en getuige bovendien van volslagen onbegrip voor de juiste betekenis, die in de moderne ontwikkeling van het internationale en interstatelijke verkeer aan de grondwet dient te worden toegekend.

Het blad schrijft, dat bij de Grondwetherziening aan socialistische kant het standpunt verdedigd werd, dat men de Grondwet slechts had open te breken, d.w.z. dat alle bepalingen, die hervormingen in de weg zouden kunnen staan, daaruit verwijderd moesten worden. Een andere opvatting was, dat de Grondwet opgesierd diende te worden met een heel program, dat bij de na te streven nieuwe rechtsorde in acht zou moeten worden genomen. Dit perfectionistisch systeem won en daardoor raakte prof. Oud tijdens het debat over het Statuut in de knoop. Het spijt ons zeer, dat de juistheid van de socialistische opvattingen ten deze alsnog op zo pijnlijke wijze aan het licht moest treden, aldus „Het Vrije Volk".

Illinois. — Een vooraanstaand medicus van de universiteit van Illinois heeft verklaard, dat een op de veertien Amerikanen verslaafd is aan sterke drank. Hij meende, dat het veel noodzakelijker was congrescommissies in te stellen, die zich met dit probleem bezighouden dan commissies, die het communisme tot onderwerp van hun werkzaamheden hebben.

Leerzame radiokost

Wenen. — Een onverantwoordelijke programmaleiding meende haar radioluisteraars nu eens iets geheel nieuws voor te moeten zetten. Iemand nam een verdovende vloeistof in, die hem vijf uren lang het effect bezorgde, alsof hij eigenlijk compleet krankzinnig was. Alles wat hij uitsloeg, al zijn vreemde kreten werden op grammofoonplaten opgenomen en een aanwezige psychiater gaf er voor de geachte luisteraars een verduidelijking bij. De man, die de vloeistof innam, vertelde, dat hij het gevoel had, dat de proef jaren duurde, dat hij meende dat zijn lichaam gespleten was en hij voelde zich erg gelukkig en blij, zonder dat hij er een reden voor wist.

Weer later had hij het idee alsof iemand anders dacht met zijn hersens en voor de rest had hij toen een aantal afschuwelijke dwangvoorstellingen. Dit alles werd het geachte Weense radiopubliek opgediend als een uiterst variërend en leerzaam radiokostje.

Londen. — Radio-Moskou heeft de Westduitse regering er van beschuldigd een legerreserve in het leven te hebben geroepen, die op elk ogenblik in een geregeld leger kan worden veranderd. Deze reserve bestaat — volgens het radiobericht — uit 528 militaire bonden, waarbij honderdduizend oud-leden van de nazie-strijdkrachten zijn aangesloten.

Gids ratelt maar door....

AUSCHWITZ-KAMP NU TOERISTISCHE BEZIENSWAARDIGHEID

Amsterdam. — Het voormalige concentratiekamp Auschwitz is sinds enige jaren Museum, dat men kan bezichtigen en waar men, evenals in elk ander museum rondgeleid kan worden en uitvoerige inlichtingen kan krijgen omtrent hetgeen er te zien is: de overblijfselen van wat zich hier tijdens de oorlog heeft afgespeeld.

Gevangene helpt bij rondleiding

Er is een gids, een jonge blozende Duitser, die te zeer van zichzelf is vervuld om iemand enige bijzonderheden te besparen. De toon van zijn explicaties doet denken aan die van de „arbeiders" die men in touringcars en rondvaartboten aantreft. Hij werkt met grote getallen en curieuse feiten, hij heeft het air van de ingewijde, hij wist iets aan, haast zich verder, vestigt de aandacht op een volgende bezienswaardigheid en houdt daarbij geen ogenblik zijn mond. Maar in tegenstelling tot de gidsen die zich hebben gespecialiseerd in oude kathedralen of beroemde schilderijen is hij niet blasé, maar behept met een nauwelijks bedwongen opwinding. Dit althans is de indruk van een medewerker van de New Statesman, die een bezichtiging van Auswitz ten dele heeft volbracht.

„Reeds meer dan 3.5 millioen bezoekers zijn u hier sinds de oorlog voorgegaan", zo werd hem verteld, „U bevindt zich hier in Birkenau, een van de drie mammoetje-kampen van Auswitz. Toen het in bedrijf was stond er een prikkeldraadversperring omheen met een spanning van 380 volt. En daar op die torens zat de S.S. met machinegeweren. En hier is de plaats waar de gevangenen uit alle delen van Europa aankwamen, van Noorwegen tot Griekenland". De uitleg gaat onophoudelijk voort. De journalist tracht een vraag te stellen, maar de gids laat zich door niemand interrumperen. „Ik raakte er langzamerhand van overtuigd", aldus de schrijver, „dat ik in deze man met een abnormaliteit temeer had te doen. Zijn stem klonk schel en zijn bewegingen waren geagiteerd. Hij die zijn dagen doorbracht in dit huis der doden, vrijwel zonder gezelschap wilde zijn geheimen delen met elke vreemde die binnen zijn bereik kwam. Ik had nu twee van de tien gebouwen van het museum gezien, maar meer kon ik niet verdragen en ik besloot terug te gaan.

Aan het begin van de tocht was mijn aandacht echter getrokken door een magere man, die de gids steeds op de voet was gevolgd. Tenslotte besloot ik mijn nieuwsgierigheid te beredigen en ik vroeg hem wie hij was. „Ik ben Adam Zlobnicki", antwoordde hij. „Vroeger was ik hier gevangen en nu help ik bij de rondleiding".

De automaat is troef

New York. — „Toekomstige fabrieken zullen bijna geheel automatisch werken en onophoudelijk en voortdurend een stroom van goederen voortbrengen. De hulp van de mens zal daarbij bijna niet nodig zijn en de **machines zullen zich zelf op tijd aan- en uitschakelen, terwijl ook eventuele** fouten in de fabricage automatisch gecorrigeerd zullen worden. Een „ouderwetse" fabriek, die nu ongeveer tienduizend arbeiders heeft, zal het wellicht met een paar honderd man kunnen doen". Dat is de schone toekomst, die een Amerikaanse expert, John Diebold, belooft. Maar schoon voor wie? Hij heeft er zelf al bijgevoegd, dat hij meent, dat de „tweede industriële revolutie" net als de „eerste" weer nieuwe werkzaamheden zal creëren voor de mensen, die ze niet meer nodig heeft bij de fabrieken.

Parijs. — De voormalige Franse socialistische minister van defensie Jules Moch en vier andere socialistische afgevaardigden zijn door het bestuur van hun partij gestraft, omdat zij tegen het E.V.G.-verdrag hebben gestemd. Zij zullen voor de tijd van twee jaar niet kunnen optreden als woordvoerder van de partij in de nationale vergadering of elders, niet in de partijbladen kunnen schrijven, geen partijvergaderingen kunnen toespreken of partijscongressen bijwonen.

Wenen. — Volgens het Oostenrijkse weekblad „Volksbote" zijn de Russen doende hun mobiele radarposten in Oostenrijk te vervangen door permanente installaties. Hierdoor zou de keten van Russische radarposten van de Oostzee tot de Zwarte Zee voltooid worden.

Wat is eigenlijk een neurose?

Enige jaren geleden, op een avond, zat ik in de Kärntner-Stube te Wenen. Er was bijna niemand. Een jonge kellner lummelde wat rond. Aan een tafeltje dicht in mijn buurt zaten enige mensen, en ik merkte op dat hun bestelling tot driemaal toe fout of onvolledig werd uitgevoerd. Een dame uit het gezelschapje richtte zich toen tot de kellner met de woorden: „Mir scheint Sie brauchen wohl eine Hirnprothese" hetgeen zoveel wil zeggen als dat hij de indruk maakte „kunsthersenen" nodig te hebben. Deze niet zeer vriendelijke maar ongetwijfeld duidelijke terechtwijzing had ook kunnen luiden: „U lijkt me wat debiel, mijnheer".

We zullen de juistheid van de diagnose dezer Weense dame buiten beschouwing laten. Niet onmogelijk dat de hersenen van de kellner uitstekend in orde waren, maar dat hij om de een of andere reden zijn aandacht niet bij het werk kon houden. Een feit is, dat het woord **debiel** door vele leken te pas en te onpas wordt gebruikt, doorgaans als scheldwoord. Een debiele mens is iemand, die ter wereld kwam met te weinig of onvoldoende functionnerende hersenen. Over de geboortekenmerken van de kellner was de Weense dame niet ingelicht, en ik vind het dus toch nog prijzenswaardig dat ze niet klakkeloos het praedicaat „debiel" bezigde.

Hetzelfde verhaal geldt voor de overal ingeburgerde krachtterm **idioot.** Wanneer iemand zich opvallend vreemd of buitensporig gedraagt zal hij in de meeste gevallen niet idioot zijn. Idiotie is een toestand waarbij de intellectuele capaciteiten van een mens niet hoger reiken dan die van een tweejarig kind. Bedoeling van dit artikel is te wijzen op de zeer moderne loslippigheid van onnadenkende leken, die, zonder de betekenis van het woord te kennen, jongleren met het begrip **neurose.**

Wat is eigenlijk een neurose? Het nu volgende is niet ontleend aan een handboek van Freud, Jung, Adler of welke dieptepsycholoog ook. Ik zal trachten tot een invoelbare formulering te geraken, die zó neutraal is dat elke bestaande theorie hierin is vast te haken. — De mens maakt een ontwikkeling door van zuigeling via de kleuterjaren, de lagere school-periode, de puberteit, en de adolescentie tot volwassenheid en rijpheid. Deze ontwikkeling is ondanks talrijke kronkels te beschouwen als een vloeiende lijn. Toch is het wel verantwoord om in de menselijke ontwikkelingsgang aan de hand van bepaalde behoeften en verschijnselen

Medisch standpunt

trappen te onderscheiden, **phasen,** die ik hier zonder specifieke naam zal laten. Het jonge kind moet leren zijn wil te onderwerpen aan die van zijn ouders en wennen aan een steeds ongemakkelijker voeding, het moet zindelijk worden, zich schikken in de hem omringende omstandigheden, het moet letterlijk en figuurlijk op eigen benen gaan staan, zich laten leiden zonder de eigen zelfstandigheid te verliezen, over de bindingen met vader en moeder heengroeien, de problematiek der puberteit overwinnen, op een gegeven moment de bewust gevoelde realiteit en een met overtuiging gekozen levensrichting prefereren boven de driftmatige twijfels en onzekerheid van de „Sturm und Drang"-periode, en tenslotte een gerede plaats vinden als volwassen mens tussen hemel en aarde. Stellen we ons de rijpende persoonlijkheid voor als een afgeronde vloedlijn die het levensstrand opkruipt en met elke brekende brandingsgolf terrein wint. In elke phase van de zo juist geschilderde ontwikkelingsgang kan zich een onverkwikkelijke gebeurtenis of een benauwende situatie voordoen, een onneembare klip, die het kind niet aan kan en dan onverwerkt blijft. (bijv. de dood van een der ouders, een onrechtvaardige bejegening, de voortdurende kwelling van te sterke ouderlijke dwang, een onbegrepen voorval op delicaat gebied, mateloze verwaarlozing en gebrek aan liefdevolle tegemoetkoming, grondige verwenning, enz.) De vloedlijn stuwt verder, maar achter de klip blijft het strand droog. Er ontstaat een spanning tussen de meest vooruitgeschoven punten van de lijn en het klipconflict.

Op dit punt van het betoog moet ik de vergelijking met de vloedlijn laten vallen. Het is gemakkelijk voor te stellen, hoe nu verscheidene facetten van de persoonlijkheid haast volwassen zijn, terwijl een enkel facet in een verleden phase, dus op een lager ontwikkelingsniveau, is blijven steken. De spanning, hierdoor in de persoonlijkheid ontstaan, belemmert de volledige ontplooiing en rijping. Het achtergebleven gedeelte is niet opgewassen tegen de moeilijkheden, waaraan de totale persoonlijkheid gezien zijn leeftijd en levensomstandigheden bloot staat. Dit gefixeerde gedeelte, deze deuk in de structuur, is uiterst gevoelig en gemakkelijk te verwonden. Men zou de toestand kunnen vergelijken met een volwassen mens die met één kinderlijk-klein gebleven beentje tracht zijn leeftijdsgenoten bij te houden. Hij geneert zich voor zijn eigenaardig lichaamsdeel, dat hem ook als zodanig veel lasten veroorzaakt. Wat zal hij er aan doen? Hij zal een kunstbeen aanschaffen met alle bezwaren daarvan, of gelijk Klein Duimpje een reuzenlaars aantrekken. M.a.w.: hij zal trachten de zwakke plaats in zijn structuur kunstmatig te bedekken, zodat de persoonlijkheid een afgeronde en geheel volwassen indruk maakt. Maar de spanning in zijn binnenste blijft voortbestaan. Ook is mogelijk dat hij iedereen op zijn achtergebleven beentje wijst en om medelijden en consideratie smeekt. De zalf van het menselijke medeleven bedekt echter de psychische invaliditeit nooit geheel, wordt spoedig ranzig en kwalijkriekend; de spanning blijft en schrijnt. *Deze spanning is de neurose,* en is te herkennen aan het kunstbeen, de reuzen-laars, of valt in het oog omdat de patiënt zelf op zijn mankement wijst met een dramatisch gerichte vinger. Bovendien kunnen er dingen gebeuren die in aard en wezen herinneren aan het klip-conflict, de bedekkende kunstmatigheden van de weke plek afrukken, en de oude wond opnieuw in hevige mate prikkelen.

Een enkel voorbeeld moge het hierboven geschrevene illustreren. Een patiënt van 33 jaar, die keurig typewerk verricht op een proper kantoor, wast zich om de 5 minuten de handen, volkomen dwangmatig. De patiënt zelf verklaart dit met de mededeling, dat de handen écht niet helemaal schoon zijn. In werkelijkheid wordt toegegeven aan een innerlijke impuls, die aan het bewustzijn onttrokken is. Bij onderzoek blijkt, dat persoon-in-kwestie op 17-jarige leeftijd de schuldgevoelens over een toenmaals begane, door patiënt-zelf als zwaar-zondig gebrandmerkte, „wandaad" van zich af heeft geschoven (verdrongen) zonder de gebeurtenis in zijn geheel te verwerken. De spanning in zijn persoonlijkheidsstructuur is blijven bestaan, is zelfs groter geworden, en heeft zich plotseling, naar aanleiding van een voorval dat hem aan de „wandaad" herinnerde, een uitweg gezocht in een symbolische handeling: de ongemotiveerde handwassing die afwassen van de schuld symboliseert en dus het schuldgevoel maskeert.

Ik zal het aantal voorbeelden niet uitbreiden, (want) velen onder ons lijden in mindere mate dan genoemde patiënt aan dwanghandelingen, onredelijke vluchtneigingen en angsten. Pas wanneer de neurotische verschijnselen een onrustbarende en pijnlijke afmeting aannemen heeft het zin zich in medische behandeling te begeven.

Mijn hoop is er in geslaagd te zijn het wezen van de neurose toe te lichten, even suggestief als de Weense dame, hoewel juister en vriendelijker.

Zeven weken in de Sovjet-Unie XIII

De enige mystiek in Sovjet-Rusland is die van de vijfjarenplannen

DE POLSSLAG VAN DE RUSSISCHE ECONOMIE VOELT MEN HET BEST IN DE PROVINCIE

Officieel is er maar één enkele mystiek, die de Sovjet-burger tot werken aanzet: die der vijfjarenplannen. Een van mijn vrienden, die in Rusland woont, vertelde me, dat zijn kapper hem had gevraagd zich vaker te laten knippen en scheren. Deze figaro streefde er naar zijn productiviteit op te voeren en op zijn manier deel te nemen aan de verhoging van de opbrengst. Diezelfde vriend vertelde me, dat ook zijn boekhandelaar hem iets dergelijks had verzocht. Ook deze man wilde gunstiger resultaten bereiken.

Ernstige woningnood in Leningrad en Moskou

De mystiek van de vijfjarenplannen wordt overigens duidelijk gepropageerd en gesteund. Op de pleinen, in de stations, de stadsparken, op school, kortom overal zijn enorme aanplakborden opgericht die de doelstellingen der vijfjarenplannen openbaar maken en de reeds bereikte resultaten vermelden. Deze inlichtingen worden steeds verstrekt in de vorm van indices, die de verhoging aanduiden, hetgeen natuurlijk de beste manier is om de dynamiek van de Sovjet-economie aan te tonen.

In Moskou en Leningrad valt de vooruitgang het minst op. Deze steden beantwoorden niet aan de behoeften van de millioenen die zich sedert enkele jaren binnen haar muren hebben gevestigd. De woningnood in deze beide steden is zodanig, dat dit euvel onmiddellijk de aandacht trekt. Hun bevolking is in 25 jaar tijds verdrievoudigd. De industrialisatie heeft in de Sovjet-Unie dezelfde gevolgen gehad als bij ons: millioenen boeren hebben hun land in de steek gelaten en werden aangetrokken door de hoge salarissen, werden verjaagd door de vorming der Kolchozen of werden domweg „gevorderd".

Natuurlijk zijn er sedert 1927 noch te Leningrad, noch te Moskou driemaal zoveel woningen beschikbaar gekomen. Integendeel, deze beide steden, die door de oorlog getroffen zijn — vooral Leningrad dat gedurende twee jaar zonder onderbreking werd gebombardeerd — hebben minder woongelegenheid dan in 1920. De mensen met wie ik in Rusland heb gesproken hebben mij niet verheeld, dat deze toestand catastrofaal is. Ze hebben me gezegd, dat zij heel goed wisten dat er in Moskou, op korte afstand van het Kremlin, en in Leningrad langs de oevers van de Neva, duizenden krotten stonden. Die krotten had ik twintig jaar geleden al gezien en ik heb ze nu weer opgezocht. Men heeft me gezegd, dat men er niet aan dacht om ze aan de slopershamer over te leveren, eer er nieuwe woningen voor waren gebouwd. Dat is de reden waarom men zo druk in de weer is aan de randen van beide grootste steden van de Sovjet-Unie. Deskundigen hebben mij verklaard, dat er duizenden woningen gebouwd moeten worden en dat de bewoners der krotten eerder niet hun verblijven mogen verlaten, waar zij nu met vieren, vijfen, of zelfs met zessen bijeenwonen.

De Toren van Babel

Daarom kan men in de centra van Moskou en Leningrad niet de polsslag van de Sovjet-economie voelen kloppen. In Moskou wordt de aandacht slechts getrokken door de prachtige, met marmer beklede stations van de ondergrondse — de meest weelderige ter wereld — en door het geweldige universiteitsgebouw, dat tijdens mijn verblijf in gebruik werd genomen. In Moskou treft men slechts spectaculaire bouwwerken zonder welke de totalitaire regimes het nu eenmaal niet kunnen stellen.

Aan „de provincie" kan men het best de dynamiek afmeten, die zich van het Russische volk heeft meester gemaakt. Bepaalde projecten zijn werkelijk indrukwekkend. Denkt u eens in, Stalingrad dat in 1943 vrijwel van de wereldkaart werd weggevaagd, is tegenwoordig één grote werkplaats. Denk aan „De Toren van Babel" van de oude Breughel en ge hebt een idee van deze stad waar tezelfder tijd vierhonderd grote flatgebouwen worden gebouwd, waar vierhonderd kranen aan het werk zijn en het stadsbeeld beheersen. Denk aan de talrijke parken, de grote, met bomen en bloemperken omzoomde verkeerswegen.

Aanplakborden geven doel en resultaten der vijfjarenplannen weer.

In 1917 was de Sovjet-Unie nog een economisch onderontwikkeld land. In de loop der opeenvolgende vijfjarenplannen zijn alle pogingen der leiders gericht geweest op het investeren. Dat was in wezen de politiek van Stalin, die telkens weer verklaarde, dat men „voorrang moest verlenen aan de productie van productiemiddelen". Het was bijna onmenselijke politiek. Terwijl het volk brood, kleding en schoeisel eiste, bouwde de rode dictator dammen, legde kanalen aan, trok fabrieken op, vervaardigde werktuigen en hield een reusachtig leger op voet van oorlog, dat hij gebruikte in dienst van zijn agressie-politiek.

RAYMOND SCHEYVEN

Surinamers huldigen hun priesters

Willemstad. — Behalve zijn land heeft de Surinamer ook zijn kerk en zijn priesters lief. In de J.P.F.-club werd dat gisteravond op ondubbelzinnige wijze gedemonstreerd. De Eerw. Paters Redemptoristen, Ed. Baneke, R. Lampe en Drs St. Aalders, die hier op Curaçao in de kerk van O.L. Vrouw van de Berg Carmel een missieweek hebben gepredikt, werden door de Surinaamse gemeenschap op waarlijk grootse wijze gehuldigd. In Suffisantdorp, alwaar de grootste groep Surinamers woont, was een comité gevormd om de Eerw. Paters een variété-avond aan te bieden.

De hr. Th. Simoons, Voorzitter van de Algemene Surinaamse vereniging op Curaçao, opende met een kort woord de avond, waarbij hij de honderden aanwezigen in het bijzonder de Eerw. paters hartelijk welkom heette. Spreker zeide, dat het gewaardeerd wordt, dat de Paters ondanks hun drukke bezigheden kans hebben gezien zich vrij te maken om bij de uitvoering aanwezig te zijn. Hij kondigde aan, dat hetgeen zal worden aangeboden door kinderen en voor de kinderen in Suriname is. Vervolgens ging het scherm op en bracht een koor een gezongen welkomsgroet speciaal voor de Paters. Deze werd eerst gedeclameerd door mej. Y. Lobo. Het lied werd door Mevr. Grunberg gecomponeerd.

Deze voordracht was een inleiding op de volgende zangnummers, voordrachten en toneelstukjes, die bijzonder in de smaak vielen, speciaal het openingsnummer dat het Surinaamse schild in levende beelden op het toneel bracht, en waarin de heren Axwijk en Erling als indianen verschenen, oogstte een ovationeel applaus. Dan kunnen wij nog vermelden de naam van de drie-jarige dirigent Wim Vijent, die het succes van de avond was, met zijn vijf-jarig zusje aan de piano. Verder werden drie nummers rijdansen op keurige wijze ten tonele gebracht alsmede het kabouterspel, waarin de hoofdrollen werden vervuld door Mevr. Kent en mej. Van Dalen. Dan verdient nog vermelding het declamatienummer van Mevr. Grunberg. Met een avondlied en tableau werd de avond besloten. Pater Baneke hield een korte toespraak, waarin hij o.m. zeide: Namens mijn mede paters dank ik U allen, voor deze schitterende, bijzondere en vrolijke avond, wij zijn hiervoor zeer erkentelijk, het doet ons goed te hebben waargenomen, dat de Surinamers hier in de vreemde in een grote saamhorigheid samen leven en dat het verlangen naar hun Vaderland te gaan brandend is. Wij moeten mèt dit verlangen ook verlangend zijn om naar het echte Vaderland, de „Hemel" te gaan.

Een dankbaar applaus vertolkte de waardering van de aanwezigen. Pater Baneke mocht daarna te samen met zijn medehelpers uit handen van mej. Y. Lobo een bloemstuk in ontvangst nemen. Mevr. Grunberg, de initiatiefneemster van deze avond moest met haar groep stille medewerkers werksters, een woord van warme dank van de Pastoors en de Voorzitter van de J.P.F. in ontvangst nemen. Het comitè en het bestuur zijn mede debet aan het prachtig welslagen van deze avond. Onder de aanwezigen merkten wij op Pastoor Bartel en enkele broeders, de hr. H.L. Braam Statenlid, Dr. Berkenveld en de hr. Ph. D. MacDonald namens de Afd. Arbeidszaken van de C.P.I.M.

A.s. Zondagavond om 7.00 uur zal een wederopvoering speciaal voor kinderen plaatsvinden. De opbrengst van deze uitvoering is ten bate van het Missiewerk in Suriname.

Nog willen wij vermelden, dat niet alleen Surinaamse, maar ook Curaçaose kinderen aan deze avond hebben medegewerkt, en dat in de zaal ook vele Hollanders en Curaçaoenaars aanwezig waren.

De Eerw. Paters R. Lampe en St. Aalders vertrekken op Zaterdagmorgen a.s. naar Suriname terwijl pater Baneke voor enkele dagen naar Bonaire gaat. Zijn reis naar Suriname is bepaald op Zaterdag 31 Juli.

Ook Amerikaanse deelname

Zaterdag begint Foto tentoonstelling

W'stad. — De Curaçaose Camera Club organiseert een foto-tentoonstelling, die te bezichtigen is op Zaterdag 24 en Zondag 25 Juli 1954 in de Societeit Asiento te Emmastad en op Zaterdag 31 Juli en Zondag 1 Augustus in het Cultuurcentrum te Willemstad.

Geëxposeerd zullen worden: foto's gemaakt door leden van de CCC, waaronder een aantal van de voorzitter, F. Fischer; 30 foto's gemaakt door leden van de Lago Camera Club te Aruba, welwillend voor deze expositie ter beschikking gesteld; en voorts 100 foto's, die werden bekroond in de door het Amerikaanse fototijdschrift „Photography" in 1952 georganiseerde wedstrijd.

Deze Amerikaanse foto's zijn ons voor deze expositie ter beschikking gesteld door de heer C.L. Delvalle.

Op de data, dat de tentoonstelling te bezoeken zal zijn, zullen des avonds van ongeveer 9.00 uur tot 10.00 uur kleurenslides, die door de leden van de C.C.C. voor dit doel zijn ingezonden, worden geprojecteerd.

Aan de tentoonstelling wordt een fotowedstrijd verbonden, waaraan alle bezoekers kunnen deelnemen. In een hoek der expositieruimte zal gelegenheid worden gegeven van enige daarvoor aanwezig zijnde voorwerpen, naar eigen inzicht een stilleven te vormen en hiervan met behulp van eveneens daarvoor ter plaatse zijnde reflectors met overspanningslampen enz. opnamen te maken.

Ook zullen zwart-wit foto's en kleuren slides naar eigen keus mogen worden gemaakt tijdens, op en van de tentoonstelling. Zowel zwart-wit foto's als kleuren slides moeten worden ingezonden vóór 15 September 1954.

De afwerking van de zwart-wit foto's mag door afwerk-centrales geschieden, afmetingen van de foto's minstens 18 x 24 cm.

De beste opnamen worden bekroond.

Leerlingen tekenen

Op Vrijdag 23 Juli a.s. wordt er aan de Johan van Walbeeckschool te Mahaai een ouderavond gehouden, waarop de ouders de tentoonstelling kunnen bezichtigen van de in de loop van het schooljaar vervaardigde voorwerpen voor de vakken tekenen, handenarbeid en handwerken. Deze tentoonstelling is ook geopend voor belangstellenden op Zaterdag, 24 Juli van 16.30 — 18 uur namiddag. Ook de tentoonstelling in de voorbereidende klassen kan bij die gelegenheid worden bezichtigd.

Vraaggesprekken met voetballers

Willemstad. — Op Donderdag, Vrijdag- en Zaterdagavond zendt de Curom een aantal korte vraaggesprekken uit, die verband houden met de as. grote voetbalontmoeting tussen Curaçao en het Nederlandse Bondselftal. De uitzending vindt plaats op elk der genoemde avonden om half zeven.

Conchita en Chepita naar Canada

Willemstad. — Hedenochtend zijn de laatste van de drie verkochte laketankers aan de Island Tug & Barge Company onze haven uitgevaren. De scheepjes, die lange tijd onze haven met kostbare olie binnenvoeren, de tankertjes die onze brug wel eens in gevaar brachten, zijn nu voorgoed weg. Aan de Island Tug & Barge Company zijn indertijd drie lake-tankers verkocht. De eerste was de Carlota, welke geruime tijd geleden door de Canadese sleepboot „Sudbury" is weggehaald. Nu zijn de laatste van de drie, de Chepita en de Conchita naar Canada vertrokken. Er zijn nog verschillende andere tankers, die de C.P.I.M. C.S.M. wel heeft opgelegd, doch die nog niet verkocht zijn. Zeer waarschijnlijk verdwijnen ook deze op een goede dag uit onze haven.

Examens voor hulponderwijzer

Willemstad. — Voor het examen voor Hulponderwijzer zijn van de 7 geëxamineerde candidaten er drie geslaagd, t.w.: Lucille Theresa Johnson, Lelia Clara Kelly en Lucretia Carla Rinette van der Loos.

Plechtige installatie van nieuw bestuur

Willemstad. — Op Zaterdag 24 Juli a.s. wordt in de Sociedad Bolivariana de Curaçao de geboorte gevierd van Simon Bolivar. Bij die gelegenheid wordt het nieuwe bestuur van de Sociedad Bolivariana wier namen de Amigoe enkele dagen geleden bekend maakte, plechtig geinstalleerd door de Consul-Generaal van Venezuela, de heer Regulo Fermín Bermudez. De plechtigheid vangt om tien uur des morgens aan.

Jan Thiel wint fraaie beker

Emmastad. — De volleybal-wedstrijden t.g.v. het jubileum van „Maccabi" werden gisteren op de Asientobanen voortgezet met de finales, die een spannend verloop hadden. Vóor de finale waren vier pretendenten, t.w. Asiento 1, Jan Thiel, Squadron en Sithoc.

In de semi-finales kwamen tegen elkaar uit **Jan Thiel** en **Asiento 1**, welke Jan Thiel wist te winnen met 16—14, 15—11 en 15—5. **Sithoc** won van het **Squadron** met de volgende score 13—15, 15—2, 1—15 en 15—2, zodat de vijfde set de beslissing moest brengen; met een score 15—9 plaatste Sithoc zich in de finale tegen Jan Thiel.

Jan Thiel speelde in deze finale een scherp en snel spel en wist met 15—9, 16—15, 7—15, 10—15 en 15—13 beslag te leggen op de eerste prijs, een fraaie beker.

De tweede prijs was voor Sithoc, die uit handen van de vice-voorzitter van „Maccabi", de heer I. Meit, eveneens een fraaie beker in ontvangst kon nemen. De overige deelnemende verenigingen kregen alle een aardig aandenken in de vorm van een kleine beker. Het volleybal-tournooi kan zeker geslaagd genoemd worden, het betekende tevens een gezonde propaganda voor de zich snel ontwikkelende volleybalsport op ons eiland.

Zaterdag afzwemmen

Willemstad. — Zaterdagmiddag wordt in het Rifzwembad weer afzwemmen gehouden waaraan alle scholen die meedoen aan het schoolzwemmen, kunnen deelnemen. Ongeveer 350 jongens en meisjes zullen examen doen.

Bargebad tournooi

Suffisant. — Op de tennisbanen van Suffisant is het jubileum tournooi van Bargebad voortgezet met het spelen van twee tenniswedstrijden. In de eerste wedstrijd kwam P. Zepherin uit tegen C. Dorthalina, eerstgenoemde wist te winnen met 6—2, 6—2. In de tweede wedstrijd nam D. Haseth het op tegen Armstrong. Laatstgenoemde verloor met 6—1, 6—1.

Gisteren waren de uitslagen als volgt: D. Haseth slaat P. Zepherin 12—10, 6—3; O. Hinds slaat K. Laurens 6—1, 7—5.

Het jubileum van het Bargebad wordt hedenavond met basketball voortgezet. In het Bargebad vindt hedenavond 19.00 uur een ontmoeting plaats tussen de damesploegen van de CBV, Blauw tegen Wit en de heren ontmoetten elkaar daarna, ook hier Blauw tegen Wit.

Om Mendes France te redden

Frankrijk krijgt edelmoedige vrede

Genève. — De Woensdagavond gepubliceerde overeenkomsten inzake Indo-China bevestigen, naar de opvatting van de meeste diplomaten te Genève, dat Frankrijk gezien zijn militaire positie, een edelmoedige vrede heeft gekregen. Hoewel Mendes France voor de regeling een hoge prijs heeft moeten betalen, zoals het opgeven van de vruchtbare delta van de Rode Rivier en de steden Hanoi en Haiphong, hebben ook de Vietminh-opstandelingen grote gebieden prijs gegeven bij de overeenstemming over een compromisbestandslijn langs de zeventiende breedtegraad.

Naar van gezaghebbende zijde wordt vernomen hebben de laatste onderhandelingen om de kwestie nog binnen de door Mendes France gestelde termijn op te lossen, het geloof versterkt, dat de communisten vastbesloten waren een oplossing te vinden en op deze wijze de Franse premier aan de macht te houden.

Het kleine Cambodja, dat te elfder ure onverwacht een aantal bezwaren naar voren bracht en hierbij vaak tegen het advies van zijn bondgenoten voet bij stuk hield, kreeg op vrijwel alle punten van de communisten zijn zin, aldus gezaghebbende kringen.

Waarnemers te Geneve verbazen zich er over dat de communisten er niet op hebben gestaan in de slotvergadering een artikel op te nemen dat beoogt te verhinderen, dat Laos en Cambodja eventueel toetreden tot de door het Westen voorgenomen verdediginsorganisatie voor Zuid-Oost Azië.

President Eisenhower heeft verklaard, dat de Verenigde Staten in Genève geen partij zijn geweest en door de beslissingen van de conferentie niet zijn gebonden. De Verenigde Staten zullen „elke hernieuwing der communistische agressie" als een zeer ernstige zaak beschouwen, aldus de president.

Eisenhower zeide nimmer het gevoel te hebben gehad dat de communistische wereld thans een oorlog wil. Hij gelooft niet dat zij de vrije wereld wel bewust zullen uitdagen tot een uitputtingsoorlog. Het probleem is echter het verlies van grote gebieden middels, propaganda, bedrog en ondermijning en elk ander middel van een goed gefinancierde samenzwering. Als er uit de Z.O. Aziatische ervaring iets goeds zou kunnen voortkomen, is het dat de vrije wereld er toe gebracht zou kunnen worden de feiten te zien en te weten te komen welke offers zij zal willen brengen.

ARUBA

Aruba-Nederland

Kaartenverloop verloopt vlot

Oranjestad. — Zo het zich laat aanzien zullen de kaarten voor de wedstrijd Aruba tegen Nederland spoedig uitverkocht zijn. De verkoop van de tribunekaarten verloopt zeer vlot terwijl ook reeds een groot aantal staanplaatsen verkocht zijn. Het Nederlands elftal dat slechts *een* wedstrijd op Aruba zal spelen arriveert op Dinsdagmiddag op Aruba. Dinsdagavond zal dan de grootse strijd tegen het Arubaanse elftal plaats vinden. Wie zal deze wedstrijd winnen? Het is niet te voorspellen. Nederland met spelers als Terlouw; Bennaars; Biesbrouck; van der Kuil; Tebak; Bleyenberg enz. en Aruba met Hernandez; Kemp; Kelkboom; Laroza; Kelly; de Brions enz., enz. Het zal er in ieder geval gaan spannen.

Teneinde teleurstelling te voorkomen raden wij onze lezers aan zich nog heden van een plaatskaart te voorzien. *Aruba* tegen *Nederland*, voor het eerst in de geschiedenis!

Emiliano de Cuba tachtig jaar oud

Oranjestad. — De Nestor van het college van Collectanten van de St. Franciscuskerk te Oranjestad, de heer Emiliano de Cuba, vierde onder grote belangstelling zijn tachtigste verjaardag. De heer de Cuba ontving enige jaren geleden een Pauselijke onderscheiding. Wij wensen hem nog vele jaren in gezondheid en voorspoed.

HBS-examens

Oranjestad. — Voor het Toelatingsexamen Openbare H.B.S. te Oranjestad, slaagden van de 36 candidaten er 11, 7 meisjes en 4 jongens. De namen zijn: Anneloes Klaver, Lila Eman, Amema Fowler, Evelina Hochmann, Katja Veenhuys, Margriet v.d. Brink, Cynthia Dolland, Rudolf Rijke, Widcliff Gill, Jan Nagel en Quirindo Richardson. Morgen mogen 2 candidaten her-examen doen. Aan de geslaagden onze hartelijke gelukwensen.

Pater De Valk voor verlof naar Nederland vertrokken

Oranjestad. — Uitgeleide gedaan door zijn confraters, vertrok de Z.E. pater C. de Valk gistermorgen voor zes maanden verlof naar Nederland. Wij wensen pater de Valk gaarne een zeer prettig verlof toe en hopen hem over zes maanden gezond en wel weer op Aruba terug te mogen zien.

Het drama bij Fontein

Oranjestad. — De beide lijken, die gisteravond bij Fontein werden gevonden, zijn van J.V. en E., een man en een vrouw, beide Colombianen. De vrouw was woonachtig te Oranjestad, de man te San Nicolaas. Inwoners van San Nicolaas waarschuwden onmiddellijk de politie. Bijna de gehele politiewacht van San Nicolaas werd daarop ingeschakeld. De officier van Justitie, de chef van de recherche te San Nicolaas S. Dirkmaat, die van Oranjestad van Galen, en de overige rechercheurs van beide bureau's. De lijken werden naar het San Pedro Hospitaal vervoerd. Hedenmorgen kwam dr. van der Hoeven van Curaçao om sectie te verrichten. Aan de hand daarvan zal moeten blijken wat de doodsoorzaak geweest is. De recherche kon ons derhalve vooralsnog geen nadere inlichtingen verstrekken.

Interpellatie over vermeende corruptie in Suriname

Paramaribo. — De Statenleden J. Pengel, G. Kletter en J. Kanhai hebben bij de Staten een interpellatievoorstel ingediend, welke de regering vraagt inlichtingen te verschaffen naar aanleiding van berichten in „De West" verschenen, welke de indruk zouden kunnen wekken, dat het land op corrupte wijze geregeerd wordt.

Bedoelde berichten slaan voornamelijk op stappen in verband met de beraamde bouw van een nieuw hospitaal en in welke berichten de naam van de firma Rens-Ottens genoemd werd. Het laatste bericht zei, dat het Statenlid J. Rens aan minister Juglail in Nederland getelegrafeerd had zich in Portugal op de hoogte te gaan stellen van hospitaalbouw aldaar, welk werk wordt uitgevoerd door een firma, die door Rens-Ottens vertegenwoordigd wordt.

Amerikanen gaan in Suriname bouwen

Paramaribo. — Gelijk bekend, werd in Januari 1954 opdracht verstrekt aan de Franse groep voor de opstelling van een avant-project ten behoeve van het Brokopondoplan. Van de aanvang af lag het daarbij in de bedoeling een met de Fransen concurrerend avant-project te doen opstellen en de opdracht daartoe bij voorkeur in handen te stellen van een Amerikaans ingenieursbureau.

Na een uitvoerige orientatie in de Verenigde Staten is tenslotte de keuze gevallen op de Harza Engineering Company te Chicago, een der oudste en grootste op het gebied van stuwdambouw gespecialiseerde Amerikaanse ingenieursbureaux. De betreffende opdracht aan Harza werd op 10 Juli jl. ondertekend.

Suriname borrelt van economische mogelijkheden

Paramaribo. — Alan Laflin, Directeur van de U.S. Operation Mission, heeft Suriname een land genoemd van enorme economische mogelijkheden.

Hotel „El Curacao"

(Vervolg van pagina 1)

Het past in de stad, maar heeft toch het opvallende, dat het aantrekkelijk moet maken. De mening van de heer Percey Henriquez om een van de bogen in het fort open te maken om zodoende èn uitzicht èn ventilatie te krijgen van de „begane grond-verdieping", noemde de heer Salerno zeer goed.

De heer Norman Chumaceiro, zegde speciale dank toe aan de comite-leden Charley Debrot, Ivan Moreno, J. Frughter, S. Pimsler en Ruben Yrausquin voor hun activiteit betreffende het verkopen van aandelen. Spreker hoopte, dat hij op de verdere steun van genoemde heren mag rekenen. Spreker verzocht ook de aanwezigen om steun te geven waar mogelijk. „Dit moet uw hotel worden", aldus de zakenman, supported door de handel van Curaçao.

Hierna kwam dan aan deze bijeenkomst een einde.

Wij spraken na afloop van de vergadering nog even met de heer Sylvester J. Roll, die vertelde dat hij liever gezien had, wanneer men een hoted van 120 of 140 kamers had gebouwd. Economisch achtte de heer Roll het veel beter, doch het kapitaal ontbreekt om meer kamers te bouwen. Nu duurt het wel wat langer, voordat er profijt van komt. Dat het hotel een succes wordt, daar is de heer Roll van overtuigd. Hij haalde verschillende manieren aan van het boeken van hotelkamers voor toeristen en inderdaad, in het kader van de I.H.C. cirkel kan men veel toeristen naar Curaçao halen. Er is met het ontwerp van het hotel reeds rekening gehouden met eventuele uitbreiding zodat men gemakkelijk een 60-tal kamers kan bijbouwen.

Hedenmiddag zijn de beide heren Salerno en Roll weer vertrokken, evenals de heer Mario Belloso die hedenavond een bijeenkomst in de Senaat van Venezuela heeft dus niet langer kon blijven. Intussen werkt men wel hard aan het hotel en geen wonder. De heer Chumaceiro meende namelijk dat het mogelijk is om van het seizoen 1955/'56 reeds te kunnen profiteren.

Minder schepen maar meer tonnage

Willemstad. — Het is zo, dat in het afgelopen halfjaar minder schepen de haven van Willemstad aandoen, doch het tonnage is toegenomen. Dit is in overeenstemming met de ontwikkeling van de scheepvaart-techniek, waarbij maatschappijen gebruik gaan maken van grote schepen van groter tonnage. De CSM vloot is bijv. gedurende de laatste jaren aangepast aan deze nieuwe koers, men gebruikt schepen van grotere tonnage.

Aangezien echter de loodsgelden gebaseerd is op de heffing per schip, waarbij de tonnage niet zo progressief tot uitdrukking wordt gebracht, kan het niet anders of de inkomsten van de loodsgelden lopen terug.

AANGEZUIVERD

Willemstad. — Naar wij vernemen, is het executoriaal beslag op een zaak met inventaris van de fa Eman opgeheven. De vordering, die een der employees had ad ƒ 30.000.— ,is betaald.

Officiele Mededelingen VAN DE Curacaose Voetbalbond

De aandacht van belanghebbenden en het publiek in het algemeen wordt erop gevestigd, dat bij de wedstrijden van het Nederlands Bondselftal op Zondag 25 en Donderdag 29 Juli 1954, bij het Rifstadion, de volgende regelingen zullen gelden:

1. NIEMAND wordt zonder een voor deze wedstrijden geldende entree-kaart tot het Stadion toegelaten.

2. De C.V.B.-seizoenskaarten, ook die aan de PERS verstrekt, zijn voor deze wedstrijden NIET geldig.

3. Bovenvermelde kaarten zullen voor deze wedstrijden vervangen worden door andere, en zullen tijdig aan belanghebbenden worden verstrekt. De verenigingen kunnen vóór de aanvang van de Buitengewone Algemene Ledenvergadering, te houden op Donderdag 22 Juli 1954 in het N.A.B.L.O.-vergaderlokaal, haar kaarten ontvangen.

Andere personen, zoals Commissieleden, Scheidsrechters en leden van de Pers, die volgens het Bestuur van de C.V.B. hiervoor in aanmerking komen, krijgen hun kaarten alsnog toegezonden.

4. Veteranen-kaarten, kaarten voor oud-scheidsrechters en kaarten voor Junior-leden (dus de kaarten, die voorzien zijn van een foto) zijn WEL GELDIG VOOR DEZE WEDSTRIJDEN en behoeven derhalve niet door een andere vervangen te worden.

5. Behalve de OFFICIELE GENODIGDEN mag NIEMAND het Stadion door de Hoofdingang (dus door de poort onder de ere-tribune) binnenkomen.

6. Houders van „vrije toegangskaarten" moeten gebruik maken van de ingang „tribune-zijde" schuin tegenover het Zwembad. Houders van Perskaarten (door de C.V.B. afgegeven) moeten gebruik maken van de ingang bestemd voor de houders van plaatskaarten genummerd B en D en maken gebruik van de speciaal voor de Pers gereserveerde plaatsen.

7. Houders van Junioren-kaarten en alle houders van entree-kaarten voor kinderen, dienen gebruik te maken van de ingang „staanplaats-zijde", schuin tegenover het Zwembad.

8. De ingang voor houders van plaatsbewijzen is verder aangeduid aan de toegangspoorten van het Stadion.

9. Het voetpad vóór de ere-tribune zal worden afgezet, waardoor het onmogelijk zal zijn zich van de ene kant van de tribune naar de andere te begeven.

10. BEHOUDENS enkele personen, die in het bezit zullen zijn van een kaart, waarop de toestemming van Bondswege uitdrukkelijk is vermeld, mag niemand zich op het speelveld bevinden, teneinde foto's te maken of te filmen.

11. Binnen de afzetting rondom het speelveld mogen behalve de spelers, SCHEIDSRECHTERS, ballenjongens en onder punt 10 genoemde personen zich niemand van het publiek bevinden. (Voor de scheidsrechters van de C.V.B. en de reserve-spelers van beide elftallen zullen banken worden aangebracht.)

EENIEDER WORDT VRIENDELIJK, DOCH UITDRUKKELIJK VERZOCHT VAN BOVENSTAANDE GOEDE NOTA TE WILLEN NEMEN EN DE AANWIJZINGEN VAN DE C.V.B.-CONTROLEURS EN DE POLITIE STRICT NA TE VOLGEN, TENEINDE HET WELSLAGEN VAN DIT GROOTSE SPORTEVENEMENT TE VERZEKEREN.

DE CURACAOSE VOETBALBOND

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 11 in, 7 uit Tankschepen 8 in, 12 uit, Zeilschepen 2 in, 8 uit. Passagiers landend 14, vertrokken 16, doorgaand 474.

Hato: Vliegtuigen 11 in, 13 uit. Passagiers landend 98, vertrokken 141, doorgaand 44.

Oberon v. Maracaibo nr. Philadelphia **Mormack Gulf** v. Aruba nr. Port of Spain, **Bolivar** v. Pto. Cabello nr. Las Piedras, **Hornfels** v. Pto. Cabello, **Stratestegue** van La Guaira nr. Havana, **Caribe** v Pto. Cabello, **Fresno Star** v. Liverpool nr. Cristobal, **Agamemnon** v. New York nr. Aruba, **Ino** nr. Bonaire, **Orinoco** v. Panama, **Sussex** v. Cristobal.

Is er iets van U bij ?

Willemstad. — In de afgelopen week werden gevonden: 1 witte plastic portemonnaie inhoudende een geldsbedrag en papieren ten name van **Merkies**, 1 bruin lederen damesportemonnaie inhoudende een geldsbedrag en papieren ten name van **Lelia Leal**, 1 autocontactsleuteltje (merk Slaymaster nl. P. 116), 1 ijzeren sleutel, 3 sleutels aan kettinkje en 1 bruine actetas inhoudende een gebroken thermosfles.

Verdere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op het Hoofdbureau van Politie, Centrale Administratie, telefoon 1902.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — Na een verdeelde opening werd de N.Y.-effectenbeurs gisteren vast onder leiding van de Industrials. De Royal Dutch kon ongeveer de helft van het aanvankelijk verlies herwinnen. Onder leiding van olie- en staalfondsen werd de stijging voortgezet en de markt sloot vast.

Aantal verhandelde fondsen 1175; hoger 592; lager 305; onveranderd 278. Aandelenomzet 2.510.000; obligatie-omzet $ 4.430.000.—.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	173 7/8
Anaconda	38 3/4
Bethlehem Steel	72
Dupont de Nemours	136 3/4
General Electric	44
General Motors	79 7/8
Int. Tel. and Tel.	21 3/8
Shell Oil	46 1/2
Standard Oil of New Jersey	83 5/8
U.S. Steel	52 3/8

Het weer

Max tem. 31.0 C. (87.8 F) Min. temp. 26.0 C. 78.8 F) Gem. 28.1 C. (82.6 F.) Max wind. 23, Min. wind 9. Gem. 15 knopen. Vochtigheid 76%. Neerslag 3.30 mm. Helder 1, Licht bewolkt 15. Bewolkt 8 uren.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Op avontuur in de muziek
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Philip's Happy Family
21.00 Lluvia musical
21.30 Nederland zoals het reilt en zeilt
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerde muziek
20.15 Gevarieerd programma
21.00 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

17.30 Opening
17.33 Muziek
18.00 Popular favorites
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.30 Progr. Kan Inc.
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.30 Klassieke Muziek

AVROS (19 m.)

17.00 Voor de kinderen
17.15 Amusementsprogramma.
17.45 Voor de jarigen op de Antillen
18.00 Klassieke-muziek
18.30 Een praatje
18.45 Nieuws
18.00 Voor de zieken
19.15 Landbouw-praatje
19.45 Radio Volks Universiteit.
20.00 Reclame
20.15 De Y.W.C.A.
20.45 Nieuws
21.25 Muziek en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Fragmenten uit de opera
19.00 Nieuws
19.10 Tour de France.
19.18 Intermezzo.
19.22 Nieuws.
19.29 Platennieuws uit Amerika.
19.42 Nederlandse Kroniek
19.52 Het Nederlands Solistenpodium.
20.16 Persoverzicht.
20.23 Voor de West o.a. met Zuid-Amerika in het nieuws
20.55 Avondgebed. Pater L. Verhagen O.E.S.A.
20.58 Sluiting.

AGENDA

WEST-END: „Woman of the North Country" 19 en 21 uur.

ROXY: „Mujer por una Noche" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Todos son mis hijos" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Artic Manhunt" 20 uur.

REX: „Bandwagon" 20 uur.

ROYAL: „Te company she keeps" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Estrella sin Luz" 20 uur.

CULTUURCENTRUM: Filmvoorstelling 20 uur.

J.P.F.-CLUB: Filmvoorstelling 20.15 uur.

NABLO-VERGADERZAAL: Algemene ledenvergadering 20 uur.

APOTHEKEN

De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in *Otrabanda* door *Botica Brion*, Bionplein 29, tel: 3222; in *Punda* door *Botica Excelcior:* Herenstaat 4 tel: 2004.

WIT GELE KRUIS

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Haaren, Nieuwindstraat 22a, tel. 3773

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.
Telegram Afdeling
05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. J. Roos tel. 2137

Personeel Afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 24 Juli 12.00 E. C. de Haseth (stad) tel. 3179.
B.g.g. nadere inl. M. B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400

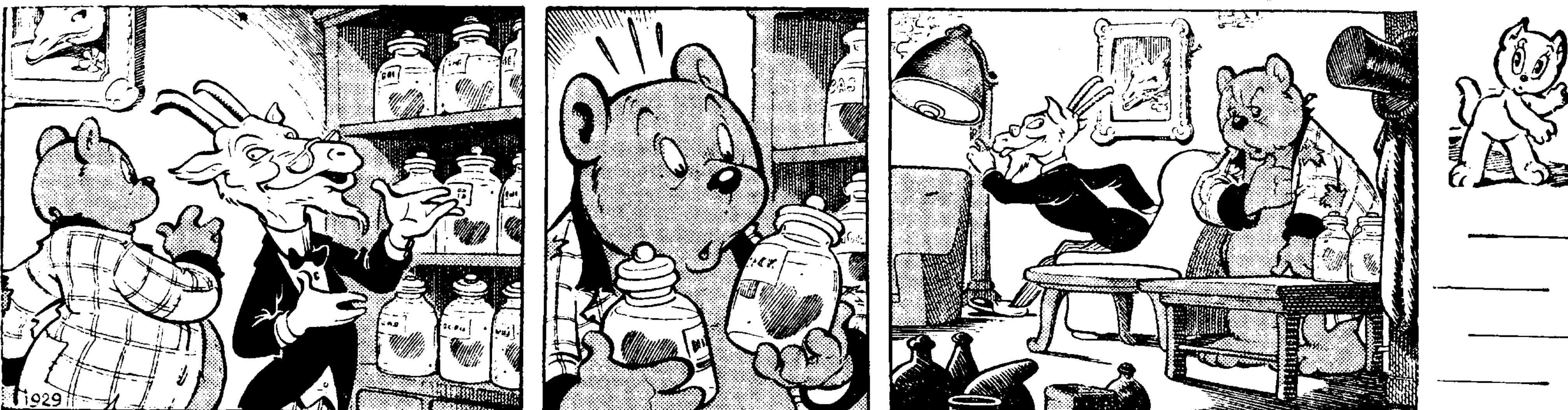
Materialen Afdeling
C. P. Riegman, Tjerk Hiddeslaan 12 tel. 2265.

C. S. M.
Rederij
I. Slagter tel. 4301
Scheepsagentschap
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00— 19.00 en van 23.00 — 08.00 E v. d. Werf. tel. 3101

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245

ASIENTO-THEATER: „Man of the Tightrope". Toegang boven 16 jaar.

Tom Poes en het kunsthars-hart 1829

1929. — Professor Sickbock stond op en liep op de wandrekken toe. „Kijk!" sprak hij. „In deze stopflessen bewaar ik de harten van de heren, die met hun tijd meegaan. Allemaal ouderwetse harten, ziet U wel? Kijk maar eens, hoe ze krimpen en uitzetten en trillen! Ouderwets gevoelswerk, mijn beste! Al deze heren hebben hun harten ingewisseld tegen een prima kunsthars-hart en daarom hebben ze nu geen last meer van al die beuzelarij!"

Heer Bommel nam de stopflessen op en staarde verbluft naar al de kloppende harten die daar op sterk water in dreven. En toen zag hij plotseling, dat iedere fles een etiket droeg. Daar waren met verzorgde hand namen op geschreven. „Dickerdack", las hij. „Bulle Bas", de Cantecler".

Geschokt zette hij de flessen neer en tastte naar zijn eigen hart, dat onrustig onder zijn jas bonkte.

„Dickerdack", herhaalde hij, „Bulle Bas", „Dorknoper!' wilt U beweren dat al deze heren hier hun hart hebben staan en dat ze daarvoor in de plaats een kunsthars-hart hebben gekregen?"

„Juist!" sprak de geleerde voldaan. „Zo is het! Al die heren hebben geen last meer van hun gevoel. Die zijn verstandig geweest en gebruiken plastic! Nu, hoe is het? Zal ik U ook helpen? Ge kunt ook zo'n kunsthart van mij krijgen — het is een heel eenvoudige ingreep en ge zult me dankbaar zijn, als het gebeurd is. Tal van tevredenheidsbetuigingen liggen hier ter inzage. En de prijs zal U meevallen!"

Zo sprekende liep hij naar de schemerlamp en schakelde deze in op een andere frequentie, zodat het knusse meubel plotseling een fel violet licht uitstraalde......

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

5

„Het is me nog steeds niet duidelijk," zei Owen Bradley, de electronen-deskundige, „wat we met die kerel moeten aanvangen, wanneer hij er eenmaal is. Wie is overigens op dat fraaie idee gekomen?"

„Daar wilde ik het juist over hebben," zei kapitein Norden, terwijl hij met zijn handen streek over waar slechts een paar dagen tevoren zijn prachtige blonde haardos gezeten had. (Wereldruimschepen vervoeren slechts zelden vakkundige kappers en hoewel er zich altijd geestdriftige amateurs aanbieden, stelt men die verschrikking het liefst zolang mogelijk uit.) „Jullie hebben allemaal natuurlijk wel van meneer Gibson gehoord."

Die opmerking wekte een koor van antwoorden, welke echter niet allemaal van veel respect getuigden.

„Er zit een luchtje aan die verhalen van hem, als je het mij vraagt," zei dokter Scott. „Aan de latere in ieder geval. In Het Stof van Mars was niet kwaad, maar dat is nu volkomen verouderd natuurlijk."

„Onzin!" sputterde Mackay, de astrogator. „Die laatste verhalen zijn verreweg de beste, nu Gibson interesse gekregen heeft in de grondprincipes en afziet van overdreven theatereffecten!"

Die uitbarsting van de goedmoedige, kleine Schot was hoogst onverwachts Voordat iemand anders zich in het gesprek kon mengen, kwam kapitein Norden ertussen.

„We zijn nu niet hier om ons met litteraire critiek te bemoeien; u wilt het mij ten goede houden; maar daar zullen we later nog tijd genoeg voor hebben. Er zijn echter een paar dingen, welke de Maatschappij duidelijk onder uw aandacht gebracht wil zien, voordat we vertrekken. Meneer Gibson is een heel belangrijk man — een gast, die alle onderscheiding verdient — en hij werd uitgenodigd om aan deze tocht deel te nemen, zodat hij er later een boek over kan schrijven. Het is niet enkel een reclamestunt." („Natúúrlijk niet." wierp Bradley er zwaar sarcastisch tussen). „Maar natuurlijk hoopt de Maatschappij, dat toekomstige passagiers niet — eh — ontmoedigd zullen worden door wat zij lezen. Afgezien daarvan maken we inderdaad geschiedenis. Onze eerste reis dient behoorlijk geboekstaafd te worden. Dus proberen jullie je nu eens netjes te gedragen! Gibson's boek zal waarschijnlijk een oplaag van een half millioen bereiken en in de toekomst kan uw reputatie afhangen van uw gedrag gedurende de komende drie maanden!"

„Dat lijkt gevaarlijk veel op chantage, als je het mij vraagt," zei Bradley.

„Beschouw het dan als zodanig," ging Norden rustig verder. „Natuurlijk zal ik Gibson duidelijk maken, dat hij niet dat comfort en die bediening moet verwachten, welke later zullen komen, wanneer de hofmeesters, koks en wat niet al aan boord zullen hebben. Hij zal dat begrijpen en 's morgens niet wachten, tot hij zijn ontbijt op bed geserveerd krijgt."

„Zal hij helpen met de afwas?" vroeg een tot het practische geneigde geest.

Voordat Norden zich kon bezighouden met dat probleem van interplanetaire etikette, kwam een van de zoemers op het communicatie-bord in actie en klonk er een stem door de luidspreker:

„Station Een voor de Ares — uw passagier is op weg naar u toe."

Norden schakelde over en antwoordde: „In orde — alles is klaar." Toen wendde hij zich tot de bemanning:

„Met al die pas geknipte koppen om hem heen zal die arme kerel nog gaan denken dat we hier op een ontgroeningspartij zijn. Ga jij hem tegemoet, Jimmy, en help hem door de luchtsluis, wanneer de tender vastgekoppeld is."

Martin Ribson voelde zich nog steeds heel opgewekt en prettig, omdat hij zijn eerste grote hindernis genomen had — het medisch onderzoek op Station Een. Het wegvallen van de zwaartekracht bij het verlaten van het station en het oversteken in de kleine, pneumatisch aangedreven tender naar de Ares had hem nauwelijks iets gedaan, maar de aanblik van het interieur van kapitein Norden's cabine veroorzaakte bijna een instorting. Zelfs al was er geen zwaartekracht, dan nog zag men graag de schijn gehandhaafd van wat „onder" en wat „boven" was, en het leek slechts natuurlijk, te veronderstellen, dat het vlak, waarop een tafel en wat stoelen stonden de vloer was. Helaas scheen de meerderheid anders besloten te hebben, want twee leden van de bemanning hingen als stalactieten aan het „plafond", terwijl twee anderen heel rustig onder de vreemdste hoeken midden in de ruimte zweefden. Enkel de kapitein was, volgens Gibson's begrippen, in de juiste richting geplaatst. Om de zaak nog erger te maken gaven hun pas gemillimeerde hoofden deze normaal heel presentabele mensen iets sinisters, zodat het geheel veel weg had van een ontmoeting in het kabinet van doctor Caligari.

Even was het stil, terwijl de bemanning Gibson opnam. Ze herkenden de romanschrijver zonder uitzondering onmiddellijk. Zijn gezicht was het publiek vertrouwd al sinds de verschijning van zijn eerste best-seller, Onweer in de Ochtend, nu bijna twintig jaar geleden. Hij was een gezette, kleine man met niettemin scherpe trekken, nog geen vijf-en-veertig jaar, en wanneer hij sprak, verraste zijn stem door haar diepte en welluidendheid.

„Dit," zei kapitein Norden, zich van links naar rechts door de cabine verplaatsend, „is mijn werktuigkundige, luitenant Hilton. Dit is dr. Mackay, onze stuurman — enkel maar een doctortje in de filosofie, geen èchte dokter als dr. Scott hier. Luitenant Bradley is onze electronen-deskundige, en Jimmy Spencer, die u bij de luchtsluis opwachtte, is onze volontair en hoopt kapitein te worden, als hij groter is."

Gibson bekeek enigszins verrast de kleine groep. Het waren maar zo weinig mensen — vijf mannen en een jongen! Zijn gezicht moest zijn gedachten verraden hebben, want kapitein Norden lachte en ging verder:

„Maar een handjevol, hè? U moet echter niet vergeten, dat dit schip bijna vol-automatisch is — en bovendien valt er in het wereldruim nooit iets voor. Wanneer we onze regelmatige passagiersdienst openen, zullen we een bemanning van dertig koppen hebben. Op deze tocht vullen we het gewicht aan met vrachtgoed, zodat we nu eigenlijk als een snelle vrachtvaarder fungeren."

(Wordt vervolgd).